
indrANIsaptashatI

इन्द्राणीसप्तशती

Document Information

Text title : indrANIsaptashatI

File name : indrANIsaptashatI.itx

Category : shatI, devii, otherforms, devI, saptashatI, gaNapati-muni

Location : doc_devii

Author : Ganapati Muni

Proofread by : DPD

Description-comments : The Collected Works of Vasishtha Kavyakantha Ganapati Muni Vol 02-14

Latest update : September 7, 2013

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 5, 2025

sanskritdocuments.org

ઇન્દ્રાણીસપ્તશતી



॥ પ્રથમં ગાયત્રં શતકમ્ ॥

॥ પ્રથમઃ શશિવદનાપાદઃ ॥

હરિલલને મે પથિ તિમિરાણિ ।

હરદરહાસદ્યુતિભિરિમાનિ ॥ ૧ ॥

અગતિમવીર્યામપગતઘૈર્યામ્ ।

અવતુ શચી મે જનિભુવમાર્યામ્ ॥ ૨ ॥

શ્ૃણુ કરુણાવત્યલઘુમખર્વે ।

સ્તવમહમાર્યસ્તવ શચિ કુર્વે ॥ ૩ ॥

ત્રિજગદતીતો વિલસતિ નિત્યઃ ।

અણુરણુતો યો ભગવતિ સત્યઃ ॥ ૪ ॥

ત્વમખિલકાર્યેષ્વયિ ધૃતસક્તિઃ ।

ઉરુગતિરસ્ય પ્રભુતમશક્તિઃ ॥ ૫ ॥

વિદ્યુરિમમેકે જગતિ મહેન્દ્રમ્ ।

જગુરયિ કેચિજનનિ મહેશમ્ ॥ ૬ ॥

અવગતવેદો વદતિ મહેન્દ્રમ્ ।

પરિચિતતન્ત્રો ભણતિ મહેશમ્ ॥ ૭ ॥

જનનિ શચિ ત્વં પ્રથમદલસ્ય ।

ભગવતિ દુર્ગાસ્યપરદલસ્ય ॥ ૮ ॥

ન શચિ શિવાતસ્ત્વમિતરદૈવમ્ ।

બહુમુનિવાણીસમરસતૈવમ્ ॥ ૯ ॥

દિવિ ચ સિતાદ્રૌ શચિવપુષોર્વામ્ ।

પૃથગુપલમ્ભાદયિ ભિદયોક્તિઃ ॥ ૧૦ ॥

તનુયુગમૂલં વપુરતિમાયમ્ ।
 કરચરણાદૈર્વિયુતમમેયમ્ ॥ ૧૧ ॥
 ત્વમુદરવર્તિત્રિભુવનજીવા ।
 ભવસિ શયી સા જનનિ શિવા વા ॥ ૧૨ ॥
 વિભુશુચિકીલાતતિરચિ ધૂમમ્ ।
 ત્વમમરમાર્ગ બત વમસીમમ્ ॥ ૧૩ ॥
 જયસિ નભસ્થો જનનિ પરસ્તાત્ ।
 નભસિ ચ ભાન્તી ભવસિ પુરસ્તાત્ ॥ ૧૪ ॥
 ત્વમતનુરમ્બ જ્વલસિ પરસ્તાત્ ।
 ઇહ ખશરીરા લસસિ પુરસ્તાત્ ॥ ૧૫ ॥
 જનનિ પરસ્તાન્મતિરસિ ભર્તુઃ ।
 અસિ ખશરીરા પૃથગવગન્ત્રી ॥ ૧૬ ॥
 આણુચયરૂપં ભગવતિ શાન્તમ્ ।
 ન ભવતિ શૂન્યં તદિદમનન્તમ્ ॥ ૧૭ ॥
 દિવિ દધતીશે પુરુષશરીરમ્ ।
 જનનિ પુરન્ત્રી તનુરભવસ્ત્વમ્ ॥ ૧૮ ॥
 દૃશિ વિલસન્તં પ્રભુમુપયાન્તી ।
 ભવસિ વિરાટ્ ત્વં નૃતનુષુ ભાન્તી ॥ ૧૯ ॥
 તવ ગુણગાનં જનનિ વિધાતુમ્ ।
 ભવતિ પટુઃ કો વિચદિવ માતુમ્ ॥ ૨૦ ॥
 ભગવતિ તૃપ્તિર્ભવતુ ન વા તે ।
 અભિલષિતામિર્ભવતુ ન વા મે ॥ ૨૧ ॥
 ભજતિ તવાઙ્ઘ્રિં મમ ખલુ ભાષા ।
 પતિ મનુરાગાત્ પ્રિયમિવ યોષા ॥ ૨૨ ॥
 અઘમપહર્તુ શુભમપિ કર્તુમ્ ।
 અલમજરે તે ગુણગણગાનમ્ ॥ ૨૩ ॥
 અવસિ જગત્ત્વં કુલિશિભુજસ્થા ।

અવ મુનિભૂમિં ગણપતિધીસ્થા ॥ ૨૪ ॥
 શશિવદનાભિર્ગણપતિજાભિઃ ।
 શશિવદનાદ્યા પરિચરિતાઽસ્તુ ॥ ૨૫ ॥
 ॥ દ્વિતીયસ્તનુમધ્યાપાદઃ ॥
 ધ્વાન્તં પરિહર્તું તેજાસ્યપિ ભર્તુમ્ ।
 અન્તર્જગદમ્બા હાસં કુરુતાન્મે ॥ ૨૬ ॥
 ભીતામરિઘૂતામાર્યાવનિમેતામ્ ।
 સમ્રાણિ બુધાનાં દૂનામવ દીનામ્ ॥ ૨૭ ॥
 ઈશસ્ય સહાયાં વિશ્વસ્ય વિધાને ।
 આકાશશરીરામમ્બાં પ્રણમામઃ ॥ ૨૮ ॥
 કર્તુર્ભુવનાનાં માયાસિ શયિ ત્વમ્ ।
 સત્યસ્ય તપોઽસિ જ્ઞાસ્યાસિ મનીષા ॥ ૨૯ ॥
 આજ્ઞાસિ વિનેતુસ્તેજોઽસિ વિભાતઃ ।
 નિર્યત્સમાધેરાનન્દરસોઽસિ ॥ ૩૦ ॥
 તસ્ય ત્વમનન્યાઽપ્યન્યેવ ખકાયા ।
 અત્યદ્ભુતમાયા જાયાઽસિ સહાયા ॥ ૩૧ ॥
 આકાશશરીરાં જાયામશરીરઃ ।
 આલિઙ્ગ્ય વિભુસ્ત્વાં નન્દત્યયિ ચિત્રમ્ ॥ ૩૨ ॥
 વજ્રેશ્ચરિ ઘસ્રે યદ્વન્મુકુટેન ।
 દીપ્તેન સવિત્ર મૂર્ધા તવ ભાતિ ॥ ૩૩ ॥
 નક્ષત્રસહસ્રૈશ્શુભ્રદ્યુતિભિસ્તે ।
 પુષ્પાયિતમેતૈર્માતર્નિશિમસ્તે ॥ ૩૪ ॥
 ઘસ્રઃ ખલુ કાલો રાજ્યં નનુ કર્તુમ્ ।
 રાત્રિઃ ખલુ કાલો રન્તું રમણેન ॥ ૩૫ ॥
 નિઃશબ્દતરઙ્ગાસ્વગ્લૌષુ નિશાસુ ।
 નૂનં ખશરીરે કાન્તં રમયન્તી ॥ ૩૬ ॥
 સાન્દ્રોડુસુમસ્રગ્વિભ્રાજિતકેશા ।

ધ્વાન્તાસિતયેલા શાન્તાઽપ્યસિ ભીમા ॥ ૩૭ ॥

રાજન્મિતતારામન્દારવતંસામ્ ।

માતસ્સિતભાસા સ્મેરાં હસિતેન ॥ ૩૮ ॥

જ્યોત્સ્ના ઘનસારદ્રાવૈરનુલિમામ્ ।

ત્વાં વીક્ષ્ય ન શાન્તિઃ કસ્ય ક્ષણદાસુ ॥ ૩૯ ॥

બાલારુણારોચિઃ કાશ્મીરરજોભિઃ ।

આલિપ્તમુખીં ત્વાં પ્રાતઃ પ્રણમામિ ॥ ૪૦ ॥

સાયં સમયશ્રી લાક્ષારસરક્તમ્ ।

પ્રત્યક્ પ્રસૃતં તે વન્દે વરદેઽડ્ઙ્ગિમ્ ॥ ૪૧ ॥

દીપ્તાર્કકિરીટાં સર્વાન્ વિનયન્તીમ્ ।

વન્દે ભુવનાનાં રાણીમસમાનામ્ ॥ ૪૨ ॥

ધૂતાખિલરોગાઃ શ્વાસાસ્તવ વાતાઃ ।

માતર્વિતરન્તુ પ્રાણસ્ય બલં નઃ ॥ ૪૩ ॥

પ્રાગ્ચસ્તવ વાતાઃ સ્વાસાઃ શમુશન્તુ ।

પ્રત્યગ્ચ એમે નઃ પાપં શમયન્તુ ॥ ૪૪ ॥

મન્માતરવાગ્ચો વીર્યં વિતરન્તુ ।

સન્તાપમુદ્ગ્ચઃ સર્વં ચ હરન્તુ ॥ ૪૫ ॥

અસ્થા ઇવ ભૂમેભૂતપ્રસવાયાઃ ।

એકૈકશ આહુર્યેષાં મહિમાનમ્ ॥ ૪૬ ॥

અદ્રેરુપલાનાં નદાઃ સિકતાનામ્ ।

યેષાં ચ ન કષ્ટિછક્તો ગણનાયામ્ ॥ ૪૭ ॥

રોમાયિતમેતૈર્ગૌલૈસ્તવ કાયે ।

વ્યાખ્યાતમનેન શ્વાઘ્યં તવ ભાગ્યમ્ ॥ ૪૮ ॥

વિશ્વં વહસીદં જમ્ભારિભુજસ્થા ।

આર્યાન્વહમાતર્વાસિષ્ઠમતિસ્થા ॥ ૪૯ ॥

આદ્યાં ભુવનાનાં ભર્તુસ્તનુમધ્યામ્ ।

ભક્તસ્ય ભજન્તામેતાસ્તનુમધ્યાઃ ॥ ૫૦ ॥

॥ તૃતીયો મુકુલપાદઃ ॥

હાસાઃ શકગૃહેશ્વર્યાશ્ચન્દ્રરુચઃ ।

ભૂયાસુર્વિમલપ્રજ્ઞાયૈ હૃદિ મે ॥ ૫૧ ॥

ઇન્દ્રાણ્યાઃ કરુણા લોકાશ્શોકહૃતઃ ।

ભૂયાસુર્ભરતક્ષ્માયૈ ક્ષેમકૃતઃ ॥ ૫૨ ॥

વ્યક્તિર્વ્યોમતનુઃ શક્તિત્વાદ્વનિતા ।

જ્ઞાતૃત્વાત્પુરુષઃ કેષાઽગ્નિદ્વિદુષામ્ ॥ ૫૩ ॥

વ્યક્તિં વ્યોમતનું ચે પ્રાહુઃ પુરુષમ્ ।

તેષાં તત્ત્વવિદાં કલ્પસ્થ્યાત્ ત્રિવિધઃ ॥ ૫૪ ॥

રુદ્રં કેડપિ જગુઃ શકં કેડપિ વિદુઃ ।

ભાષન્તે ભુવનપ્રાણં કેડપિ વિદઃ ॥ ૫૫ ॥

વ્યક્તિં વ્યોમતનું પ્રાહુર્થે વનિતામ્ ।

તેષાં ચ ત્રિવિધઃ કલ્પશ્શાસ્ત્રવિદામ્ ॥ ૫૬ ॥

દુર્ગા સૂરિવરૈઃ કૈશ્ચિત્સા ગદિતા ।

શય્યન્ચૈર્વિબુધૈર્જૈરન્ચૈરદિતિઃ ॥ ૫૭ ॥

એકેષાં વિદુષાં વ્યક્તિર્વ્યોમતનુઃ ।

ન સ્ત્રી નો પુરુષો બ્રહ્મૈતત્સગુણમ્ ॥ ૫૮ ॥

ત્વં વિશ્વસ્ય મહાન્ પ્રાણઃ કઃ પરમે ।

ત્વં રુદ્રઃ પ્રાણવસ્ત્વં શકોડભ્રશિખી ॥ ૫૯ ॥

ત્વં કસ્યાસ્યદિતિસ્ત્વં રુદ્રસ્ય શિવા ।

ત્વં શકસ્ય શયી શક્તિર્દેવનુતે ॥ ૬૦ ॥

પ્રાણશ્ચ પ્રાણવો જ્યોતિશ્ચામ્બરગમ્ ।

વસ્ત્વેકં ત્રિગુણં નો વસ્તુ ત્રિતયમ્ ॥ ૬૧ ॥

શક્તેરમ્બપરે શક્ત્સ્થાપિ ભિદા ।

જવાલા પાવકવદ્ભાષા ભેદકૃતા ॥ ૬૨ ॥

સર્વં દૃશ્યમિદં ભુજ્જને પરમે ।

પુંનામસ્તુતયો યુજ્યન્તે ખલુ તે ॥ ૬૩ ॥

कुर्वाणोभ्यसतस्सन्तोषं सततम् ।
 स्त्रीनामस्तुतयः शोभां ते दधते ॥ ६४ ॥
 सद्ब्रह्म ब्रुवते विद्वांसो विगुणम् ।
 त्वं मातस्सगुणं ब्रह्मासि प्रथिते ॥ ६५ ॥
 शब्दाद्यैर्वियुतं सद्ब्रह्मामलिनम् ।
 शब्दाद्यैः सञ्चिता त्वं देव्यश्छञ्चिता ॥ ६६ ॥
 साक्षि ब्रह्म परं त्वं मातः कुरुषे ।
 सर्वेषां जगतां कार्यं सर्वविधम् ॥ ६७ ॥
 धौर्माता जगतो धौरेवास्य पिता ।
 व्यासं भाति जगद्ग्यावा सर्वमिदम् ॥ ६८ ॥
 आकाशाद्गजसो धौरन्या विरजाः ।
 आकाशेऽस्ति पुनस्तत्पारे य परा ॥ ६९ ॥
 धावं तां जगतो रङ्गे व्योमतनुम् ।
 पारे शुद्धतमां विभ्रस्त्वां परमे ॥ ७० ॥
 त्वां पूर्णामिदितिं शक्तिं देवि शचीम् ।
 नित्यं शब्दवतीं गौरीं प्रब्रुवते ॥ ७१ ॥
 पुंनामा भवतु स्त्रीनामास्त्वथवा ।
 व्यक्तिर्व्योमतनुर्लोकं पात्यभिलम् ॥ ७२ ॥
 नाडे सा डिल भात्यैन्द्री राजयरमा ।
 विभ्राणा ललितं स्त्रीरुपं परमा ॥ ७३ ॥
 शक्तां देवि विधेऽप्यार्तानामवने ।
 ॐन्द्रस्येव भुजा वासिष्ठस्य मतिम् ॥ ७४ ॥
 पूजाशक्त्यैतैस्सिध्यतु ते ।
 गातृणां वरदे गायत्रौर्भुक्तुलैः ॥ ७५ ॥
 ॥ चतुर्थो वसुमतीपादः ॥
 मोडं परिडरन् योगं वितनुताम् ।
 देवेन्द्रदयिता ङासो मम हृदि ॥ ७६ ॥

આભાતુ કરુણા સા ભારતભુવિ ।
 સુત્રામસુદૃશો ચદ્રન્નિજદિવિ ॥ ૭૭ ॥
 વન્દારુજનતામન્દારલતિકામ્ ।
 વન્દે હરિહયપ્રાણપ્રિયતમામ્ ॥ ૭૮ ॥
 શોકસ્ય દમનીં લોકસ્ય જનનીમ્ ।
 ગાયામિ લલિતાં શક્રસ્ય દયિતામ્ ॥ ૭૯ ॥
 રમ્યા સુમનસાં ભૂપસ્ય મહિષી ।
 સૌમ્યા જનિમતાં માતા વિજયતે ॥ ૮૦ ॥
 વીર્યસ્ય ચ ધિયસ્ત્રૈલોક્યભરણે ।
 દાત્રી મઘવતે દેવી વિજયતે ॥ ૮૧ ॥
 વ્યામા જગદિદં ગુમા હૃદિ નૃણામ્ ।
 આમા સુકૃતિનાં દૈવં મમ શયી ॥ ૮૨ ॥
 ખે શક્તિરતુલા પારે ચિદમલા ।
 સ્વશ્ચારુમહિલા દૈવં મમ શયી ॥ ૮૩ ॥
 શસ્ત્રં મઘવતઃ શાસ્ત્રં ચમવતામ્ ।
 વસ્ત્રં ત્રિજગતો દૈવં મમ શયી ॥ ૮૪ ॥
 યુક્તસ્ય ભજતઃ શર્માન્તરતુલમ્ ।
 વર્માપિ ચ બહિર્દૈવં મમ શયી ॥ ૮૫ ॥
 વીર્યં બલવતાં બુદ્ધિર્મતિમતામ્ ।
 તેજો ઘૃતિમતાં દૈવં મમ શયી ॥ ૮૬ ॥
 એકૈવ જન્યન્ત્યેકૈવ દધતી ।
 એકૈવ લયકૃદૈવં મમ શયી ॥ ૮૭ ॥
 શક્તીરવિતથાઃ ક્ષેત્રોષુ દધતી ।
 બીજેષુ ચ પરા દૈવં મમ શયી ॥ ૮૮ ॥
 ચિન્વન્ત્યપિ પચન્ત્યેકા પશુગણામ્ ।
 ખાદન્ત્યપિ ભવે દૈવં મમ શયી ॥ ૮૯ ॥
 દૃષ્ટૌ ધૃતચિતિર્દૃશ્યે તતગુણા ।
 વિશ્વાત્મમહિષી દૈવં મમ શયી ॥ ૯૦ ॥

રાકાશશિમુખી રાજીવનયના ।
 સ્વઃ કાપિ લલના દૈવં મમ શયી ॥ ૯૧ ॥
 સ્થાણાવપિ ચરે સર્વત્ર વિતતા ।
 સાક્ષાદ્ભવતુ મે સ્વર્નાથદયિતા ॥ ૯૨ ॥
 યન્માતરનૃતં ધ્યાતં ચ ગદિતમ્ ।
 જુષ્ટં ચ હર મે તદ્દેવિ દુશિતમ્ ॥ ૯૩ ॥
 માં મોચય ઋણાદિન્દ્રાણિ સુભુજે ।
 મામલ્પમતયો મા નિન્દિષુરજે ॥ ૯૪ ॥
 શત્રુશ્ચ શયિ મે સખ્યાય યતતામ્ ।
 દૃમશ્ચ ઇમનુજો મામમ્બ ભજતામ્ ॥ ૯૫ ॥
 કષ્ટં શયિ વિધૂયેષ્ટં વિદધતી ।
 આનન્દય જનં પ્રેયાંસમયિ મે ॥ ૯૬ ॥
 અસ્ત્રં મમ ભવ ધ્વંસાય રટતામ્ ।
 સુત્રામરમણિ શ્રીમાતરસતામ્ ॥ ૯૭ ॥
 સમ્પૂરયતુ મે સર્વં સુરનુતા ।
 સ્વર્ગાક્ષિતિપતેશશુદ્ધાન્તવનિતા ॥ ૯૮ ॥
 સંવર્ધય શયિ સ્વં દેશમવિતુમ્ ।
 બાહોરિવ હરેર્બુદ્ધેર્મમ બલમ્ ॥ ૯૯ ॥
 એતૈર્વસુમતીવૃત્તૈર્નવસુમૈઃ ।
 ભૂયાચ્ચરણયોઃ પૂજા જનનિ તે ॥ ૧૦૦ ॥
 ॥ પ્રથમં ગાયત્રં શતકં સમાપ્તમ્ ॥

॥ અથ દ્વિતીયમૌષ્ણિહં શતકમ્ ॥

॥ પ્રથમઃ કુમારલલિતાપાદઃ ॥

સુરેશ્ચરમહિષ્યાઃ સ્મિતં શશિસિતં મે ।
 તનોતુ મતિમચ્છાં કરોતુ બલમગ્રચ્મ્ ॥ ૧૦૧ ॥

વિધાય રિપુધૂતિં નિધાય સુદશાયામ્ ।
 પુલોમતનુજાતા ધિનોતુ ભરતક્ષમામ્ ॥ ૧૦૨ ॥
 પદપ્રણાતરક્ષા વિધાનધૃતદીક્ષા ।
 જગદ્ભરણદક્ષા પરા જયતિ શક્તિઃ ॥ ૧૦૩ ॥
 સ્વરત્યવિરતં સા શનૈર્નભસિ રડ્ગે ।
 જ્વલત્યધિકસૂક્ષ્મં જગત્પ્રભવશક્તિઃ ॥ ૧૦૪ ॥
 મહસ્તવ સુસૂક્ષ્મં નિદાનમખિલાનામ્ ।
 ભવત્યખિલમાતર્જગત્યનુભવાનામ્ ॥ ૧૦૫ ॥
 જનન્યનુભવાનાં મતિત્વપરિણામે ।
 સ્વરો ભવતિ મૂલં તવાભ્રહ્મચરામે ॥ ૧૦૬ ॥
 ય ઈશ્વરિ નિદાનં સમસ્તમતિભાને ।
 સ્વરો ગતિવિશેષાત્સ એવ ખલુ કાલઃ ॥ ૧૦૭ ॥
 જ્વલન્યભિહિતા ત્વં વિહાયસિ વિશાલે ।
 પ્રચણ્ડપદપૂર્વા પ્રપગ્ચકરિચણ્ડી ॥ ૧૦૮ ॥
 સ્વરન્યખિલબુદ્ધિપ્રદા ભવસિ ગૌરી ।
 ત્રિકાલતનુરમ્ભ સ્મૃતા ત્વમિહ કાલી ॥ ૧૦૯ ॥
 મહસ્સ્વર ઇતીદં દ્વયં તદતિસૂક્ષ્મમ્ ।
 મહેશ્વરિ તવાંશદ્વયં પરમમુક્તમ્ ॥ ૧૧૦ ॥
 મહોડતિશયમાસં ત્વયિ ત્રિદિવગાયામ્ ।
 સ્વરોડતિશયમાસઃ સિતાદ્રિનિલયાયામ્ ॥ ૧૧૧ ॥
 દિવં નયતિ પૂર્વા ભુવં યુવતિરન્યા ।
 દ્વયોઃ પ્રકૃતિરભ્રં વિશાલમતિમાન્યા ॥ ૧૧૨ ॥
 ન તે દિવિ લસન્ત્યાઃ પિતા તનુભૃદન્યઃ ।
 સ્વયં ભુવમિમાં ત્વાં સતામવનિ વિશ્વઃ ॥ ૧૧૩ ॥
 સુરાચિકુલજન્મા તવેશ્વરિ પુલોમા ।
 પિતેતિ કવિભાષા પારોક્ષગતિરેષા ॥ ૧૧૪ ॥
 વદન્ત્યસુરશબ્દૈર્ધનં સજલમેતમ્ ।
 પુલોમપદમેકં પુરાણસતિતેષુ ॥ ૧૧૫ ॥

પ્રકૃષ્ટતરદીર્ગભીરતરનાદા ।
 ઇતો હિ ભવસિ ત્વં તટિત્તનુરમેયે ॥ ૧૧૬ ॥
 અરાતિરસુરોડયં વિભોર્નિગદિતસ્તે ।
 હયશ્ચ બતગીતઃ પિતા તવ પયોદઃ ॥ ૧૧૭ ॥
 પ્રિયૈઃ કિલ પરે વાં પરોક્ષવચનોઘૈઃ ।
 પ્રતાશિતમિવેલા જગન્મુનિગણેન ॥ ૧૧૮ ॥
 નિકૃષ્ટમપિ રમ્યં યદિ ત્રિદિવલોકે ।
 તવામ્બ કિમુ વાચ્યા રુચિસ્ત્રિદિવનાથે ॥ ૧૧૯ ॥
 ત્વમમ્બ રમણીયા વધૂસ્ત્વમિવ નાકે ।
 ત્વયા ક ઇવ તુલ્યાં મૃદો વદતુ લોકે ॥ ૧૨૦ ॥
 વિનીલમિવ ખાંશં વિદુસ્ત્રિદિવમેકે ।
 પરસ્તુ વદસિ સ્વઃ કવિઃ કમલબન્ધુમ્ ॥ ૧૨૧ ॥
 અમુત્રગતશોકે મહામહસિ નાકે ।
 નમામ્યધિકૃતાં તાં પુરાણકુલકાન્તામ્ ॥ ૧૨૨ ॥
 યદા મમુતપક્વં મદીયમઘમુગ્રમ્ ।
 તદિન્દ્રકુલકાન્તે નિવારય સમગ્રમ્ ॥ ૧૨૩ ॥
 દદાતુ ભરતક્ષમાવિષાદહરણાય ।
 અલં બલમુદારા જયન્તજનની મે ॥ ૧૨૪ ॥
 અતીવ લલિતાભિઃ કુમારલલિતાભિઃ ।
 ઇમાભિરમરેશપ્રિયા ભજતુ મોદમ્ ॥ ૧૨૫ ॥
 ॥ દ્વિતીયો મદલેખાપાદઃ ॥
 પૌલોમ્યાઃ પરિશુભ્રજયોત્સ્નાદૃશ્યરુચો મે ।
 શ્રીમન્તો દરહાસાઃ કલ્પન્તાં કુશલાય ॥ ૧૨૬ ॥
 કારુણ્યામૃતસિક્તા શક્તા શક્રમહિષ્યાઃ ।
 પ્રેક્ષા ભારતભૂમેદૌર્ભલ્યં વિધુનોતુ ॥ ૧૨૭ ॥
 વન્દે નિર્જરરાણીં સહુલ્પે સતિ યસ્યાઃ ।
 સાધ્યાસાધ્યવિચારો નૈવ સ્યાદણુકોડપિ ॥ ૧૨૮ ॥

સકુલ્પસ્તવ કશ્ચિયત્તે ચેદિવ ઈશે ।
 સ્યાદુલ્લડ્ધ્ય નિસર્ગ સિદ્ધિર્નિષ્કલતા ચ ॥ ૧૨૯ ॥
 મૂઢોઽપ્યુત્તમરીત્યા સિધ્યેદધ્યયનેષુ ।
 મેધાવી ચ નિતાન્તં નૈવ સ્યાત્કૃતકૃત્યઃ ॥ ૧૩૦ ॥
 ઉત્પદ્યેત મહેશ્વર્યપ્રાણાદપિ શાસ્ત્રમ્ ।
 યાયાન્માતરકસ્માદ્વિભ્રાન્તિં વિબુધોઽપિ ॥ ૧૩૧ ॥
 અલ્વાનામબલાનાં સડ્ગ્રામે વિજયઃ સ્યાત્ ।
 શક્તાનાં બહુલાનાં ધોરા સ્યાત્પરિભૂતિઃ ॥ ૧૩૨ ॥
 રાજેરન્નૃપપીઠેષ્વપ્યાતાનિ કુલાનિ ।
 સ્યાદુર્ધર્ષબલાનાં પાતો રાજકુલાનામ્ ॥ ૧૩૩ ॥
 નિર્યત્નોઽપિ સમાધૈર્વિન્દેદૈવિ સમૃદ્ધિમ્ ।
 યોગસ્યામ્બ ન પશ્યેદભ્યસ્યન્નપિ સિદ્ધિમ્ ॥ ૧૩૪ ॥
 અત્યન્તં યદસાધ્યં નેદિષ્ઠ ભવતીદમ્ ।
 સાધ્યં સર્વવિધાભિઃ સ્યાદિન્દ્રાણિ દવિષ્ઠમ્ ॥ ૧૩૫ ॥
 ગાયામો મુનિસડ્ઘૈર્ગૈયાં કામપિ માયામ્ ।
 ઇન્દ્રસ્યાપિ વિનેત્રીં ત્રૈલોક્યસ્ય ચ ધાત્રીમ્ ॥ ૧૩૬ ॥
 વિદ્યાનામધિનાથે કાં વિદ્યાં શ્રયસે ત્વમ્ ।
 ઇન્દ્રં કર્તુમધીનં વિશ્વસ્માદધિકં તમ્ ॥ ૧૩૭ ॥
 નિત્યાલિર્મિનીષે સ્ત્રીમોહો ન વિતર્ક્યઃ ।
 ભૂયેષ્ટાનુચરત્વાદન્યા સ્યાદનુકમ્પા ॥ ૧૩૮ ॥
 સૌન્દર્યં પરમન્યદ્રજેરદ્ધ્યથવા તે ।
 હર્તું યત્સુખમીષે તાદૃક્તસ્ય ચ ચિત્તમ્ ॥ ૧૩૯ ॥
 ચક્ષુર્દર્શનમાત્રન્નિસ્તેજો વિદધાનમ્ ।
 ચિત્તં ચોજ્જિઝતથૈર્યં મત્તાનાં દનુજાનામ્ ॥ ૧૪૦ ॥
 ગર્તે દુર્જનદેહે મગ્નાન્ પડ્કિવલગ્નાન્ ।
 પ્રાણાનાત્મસજાતીનુદ્ધર્તુ ધૃતદીક્ષમ્ ॥ ૧૪૧ ॥
 વજ્રં નિર્જરરાજો યદ્ધત્તે સમરેષુ ।

त्वच्छक्तेः कलयैतन्मन्मातर्निरमायि ॥ १४२ ॥
 राङ्गीत्वात्परमेते राजत्वं शतमन्योः ।
 निश्शक्तिस्स विना त्वां कामाङ्गां कुरुतां नः ॥ १४३ ॥
 सर्वं शङ्कनिशान्तस्थेशाने तव उस्ते ।
 अस्माकं तु धियेदं स्तोत्रं सङ्गुह्यतस्ते ॥ १४४ ॥
 गन्तव्यं स्वरधीशे निश्शेषार्पणशूरम् ।
 भिभ्राणा नयसि त्वं मार्जालीव किशोरम् ॥ १४५ ॥
 गृह्णन्नम्बरनाथामम्भामश्वथमन्यः ।
 कीशस्येव किशोरो योगी गच्छति गम्यम् ॥ १४६ ॥
 पूर्णात्पार्पणानीनोऽध्यज्ञाताऽपि समाधेः ।
 नित्यं यो जगदम्भ त्वां सेवेत जपाद्यैः ॥ १४७ ॥
 तं याचञ्चलभक्तिं कृत्वा पूरितकामम् ।
 निष्ठां दास्यसि तस्मै पौलोमि कुमशस्त्वम् ॥ १४८ ॥
 भिन्नां सङ्घसलस्यैः भिन्नां शत्रुभरेण ।
 पातुं भारतभूमिं मातर्देहि अलं मे ॥ १४९ ॥
 त्रैलोक्यावनभारश्रान्तां वासवकान्ताम् ।
 डैरम्भ्यो मदलेषाः सम्यक् सम्मदयन्तु ॥ १५० ॥
 ॥ तृतीयोऽंशमालापादः ॥
 सुरुचिर्वज्रपाणोस्सुदृशो मन्ढासः ।
 उरतान्मोहमूलं हृदयस्थं तमो मे ॥ १५१ ॥
 अमृतं सङ्क्रिन्त्या प्रसरन्त्येह दृष्टया ।
 सुरराङ्गी बलाढ्यां भरतक्ष्मां करोतु ॥ १५२ ॥
 अमृताम्भः किरन्ती करुणाम्भो वलन्ती ।
 नतरक्ष्मात्तदीक्षा शायि मातस्तवेक्षा ॥ १५३ ॥
 कृतपीयूषवृष्टिस्ततकल्याणसृष्टिः ।
 विहितैर्नोविनष्टिर्धृतविज्ञानपुष्टिः ॥ १५४ ॥
 भूतदेवेन्द्रतुष्टिर्धमिनां देवगृष्टिः ।

મમ કામ્યાનિ દેયાત્તવ વિશ્વામ્બ દૃષ્ટિઃ ॥ ૧૫૫ ॥
 જગતાં ચક્રવર્તિન્યસિતસ્તે કટાક્ષઃ ।
 જલદો ભક્તિભાજાં શિખિનાં નર્તનાય ॥ ૧૫૬ ॥
 સુકૃતી કોડપિ નાટ્યે બહુલે તત્ર માતઃ ।
 જગતે સારભૂતાનુપદેશાઠ્ઠરોતિ ॥ ૧૫૭ ॥
 અપરો નવ્યકાવ્યાન્યનવધાનિ ધન્યઃ ।
 વિદધાત્યપ્રયત્નાદ્ધુધભોગક્ષમાણિ ॥ ૧૫૮ ॥
 ઇતરો ભાગ્યશાલી રમણીયૈઃ પ્રસન્નૈઃ ।
 વિતનોતિ સ્વજાતિં જગતિ શ્રેષ્ઠનીતિમ્ ॥ ૧૫૯ ॥
 જગતાં માતરેકો મહસા પુણ્યશાલી ।
 વિધુતારિઃ સ્વદેશં કુરુતે વીતપાશમ્ ॥ ૧૬૦ ॥
 પર ઇન્દ્રાણિ સાધુર્ભત વિસ્મૃત્ય વિશ્વમ્ ।
 રમતે સિક્તગણ્ડઃ પ્રમદાશ્રુપ્રદાનૈઃ ॥ ૧૬૧ ॥
 તવ રાગાર્દ્રદૃષ્ટયા દિવિ શકસ્ય નાટ્યમ્ ।
 કરુણાસિક્તદૃષ્ટયા ભુવિ ભક્તસ્ય નાટ્યમ્ ॥ ૧૬૨ ॥
 તવ સાપ્રેમદૃષ્ટિર્બલમિન્દ્રે દધાતિ ।
 તવ કારુણ્યદૃષ્ટિર્બલમસ્માસુ ધત્તામ્ ॥ ૧૬૩ ॥
 તવ વામાઃ કટાક્ષાઃ પ્રભુમાનન્દયન્તુ ।
 ઉચિતો દક્ષિણાનામયમસ્ત્વીક્ષણાનામ્ ॥ ૧૬૪ ॥
 સુકૃતાનાં પ્રપોષં દુરિતાનાં વિશોષમ્ ।
 કરુણાર્દ્રા વિભાન્તી તવ દૃષ્ટિઃ ક્રિયાત્રઃ ॥ ૧૬૫ ॥
 કુરુ પાદાબ્જબન્ધોઃ સરણિં નિસ્તમસ્કામ્ ।
 શયિ વિજ્ઞાનતેજઃ કિરતાવીક્ષિતેન ॥ ૧૬૬ ॥
 ક્રિયયારાધયન્તો ભુવને તે વિભૂતીઃ ।
 ઇહ કેચિલ્લભન્તે તવ માતઃ કટાક્ષાન્ ॥ ૧૬૭ ॥
 સ્કુટવિજ્ઞાનપૂર્વ પ્રભજેરન્ યદિ ત્વામ્ ।
 સ્થિરયા દેવિ ભક્ત્યા કિમુ વક્તવ્યમીશે ॥ ૧૬૮ ॥

કુવિધેવિસ્મરન્તી ભરતક્ષ્મા શયિ ત્વામ્ ।
 બહુકાલાદભાગ્યે પતિતા દેવ્યયોગ્યે ॥ ૧૬૯ ॥
 અભિષિક્તસ્ય માતા તવ તેજોશભૂતા ।
 સુદૃશાં સેવમાનામનયત્પશ્ચિમાશામ્ ॥ ૧૭૦ ॥
 અયિ કાલં કિયન્તં દયસે પશ્ચિમસ્યામ્ ।
 ઇત ઇન્દ્રાણિ પૂર્વામવલોકસ્વ દીનામ્ ॥ ૧૭૧ ॥
 ન વયં પશ્ચિમસ્યાશ્શયિ યાચામનાશમ્ ।
 કૃપયૈતાં ચ પૂર્વાં નિહતાશામવાશામ્ ॥ ૧૭૨ ॥
 સકલં વ્યર્થમાસીદયિ દીનેષુ દૃષ્ટા ।
 તવ વિશ્વસ્ય માતઃ કરુણૌકાવશિષ્ટા ॥ ૧૭૩ ॥
 સુરરાજસ્ય કાન્તે નરસિંહસ્ય સૂનુમ્ ।
 બલવન્તં કુરુ ત્વં ભરતક્ષ્માવનાય ॥ ૧૭૪ ॥
 રુચિરાભિર્નિજાભિર્ગતિભિર્હયન્તુ ।
 મરુતાં ભર્તુરેતાસ્તરુણીં હંસમાલાઃ ॥ ૧૭૫ ॥
 ॥ ચતુર્થો મધુમતીપાદઃ ॥
 દિશિ દિશિ પ્રસરદ્રુચિતમોદમનમ્ ।
 હરતુ મે દુરિતં હરિવધૂહસિતમ્ ॥ ૧૭૬ ॥
 હરતુ દુઃખભરપ્રસૂતમશ્રુજલમ્ ।
 ભરતભૂસુદૃશો બલજિતો રમણી ॥ ૧૭૭ ॥
 અતિતરાં મહિતા સુરપતેર્વનિતા ।
 કરુણાયા કલિતા મમ શયી શરણમ્ ॥ ૧૭૮ ॥
 ત્રિભુવનક્ષિતિરાડ્ભુવનભૂષણભા ।
 અખિલભાસકભા મમ શયી શરણમ્ ॥ ૧૭૯ ॥
 સતતયુક્તસુધીહૃદયદીપકભા ।
 નિખિલપાચકભા મમ શયી શરણમ્ ॥ ૧૮૦ ॥
 રવિવિરોચકભા શશિવિરાજકભા ।
 ભગણશોભકભા મમ શયી શરણમ્ ॥ ૧૮૧ ॥

ગગનખેલકભા સકલચાલકભા ।
 અભયદાડતિશુભા મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૮૨ ॥
 રુચિલવડ્ગતયા યદનઘાંશુનિઘેઃ ।
 હૃતતમોભવનં ભવતિ દીપિકયા ॥ ૧૮૩ ॥
 સ્ફુરતિ ચારુ યતઃ કિરણમેકમિતા ।
 જલદસૌઘતલે મુહુરિયં ચપલા ॥ ૧૮૪ ॥
 ભવતિ યદ્યુતિતઃ કમપિ ભાગમિતઃ ।
 પવિરરાતિહરઃ પ્રહરણેશપદમ્ ॥ ૧૮૫ ॥
 ભવતિ યત્સુરુચેરણુતમાંશમિતા ।
 યુવમનોમદની સુવદનાસ્મિતભા ॥ ૧૮૬ ॥
 વિતતસૂક્ષ્મતનુર્મહતિ સા ગગને ।
 પરમપૂરુષભા મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૮૭ ॥
 અમરનાથસખી રુચિનિધાનમુખી ।
 અમૃતવર્ષકદ્દૃઃ મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૮૮ ॥
 અવિધવા સતતં યુવતિરેવ સદા ।
 અનઘવીરસુતા મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૮૯ ॥
 અમૃતવત્યધરે સુરધરાપતયે ।
 ચરણયોર્ભજતે મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૯૦ ॥
 સ્મિતલવેષુ સિતા શિરસિજેષ્વસિતા ।
 ચરણયોરુણા બહિરપિ ત્રિગુણા ॥ ૧૯૧ ॥
 કપટચન્દ્રમુખી પ્રકૃતિરિન્દ્રસખી ।
 મૃતિજરાહિતા મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૯૨ ॥
 કૃશતમેષ્યુદરે ત્રિભુવનં દધતી ।
 જનિમતાં જનની મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૯૩ ॥
 સ્થિરતરા મનસિ સ્થિરતમા વચસિ ।
 નયનયોસ્તરલા મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૯૪ ॥
 મૃદુતરા કરયોર્મૃદુતમા વચસિ ।
 ભુજબલે કઠિના મમ શયી શરણામ્ ॥ ૧૯૫ ॥

मृदुलबाहुलताऽप्यमितभीमभला ।
 असुरदर्पुडरी मम शयी शरणां ॥ १८६ ॥
 अबलयाऽपि यथा न सदृशोऽस्ति भवे ।
 जगति कश्चिदसौ मम शयी शरणां ॥ १८७ ॥
 अतितरां सदया पदरते मनुजे ।
 भलजने परुषा मम शयी शरणां ॥ १८८ ॥
 गाणपतिं कुरुताद्भरतभूम्यवने ।
 अमरभूमिपतेः प्रियतमा सबलम् ॥ १८९ ॥
 मधुरशब्दतीर्भधुमतीरजरा ।
 गाणपतेश्शृणुयात्सुरपतेस्तरुणी ॥ २०० ॥
 ॥ द्वितीयमौष्ण्डं शतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ तृतीयमानुष्टुभं शतकम् ॥

॥ प्रथमः पथ्यावकुत्रपादः ॥

उसितं तन्मडाशक्तेरस्माकं उरतु भ्रमम् ।
 यत येव मडस्थित्रं विश्वमेतद्विजृम्भते ॥ २०१ ॥
 राजन्ती सर्वभूतेषु सर्वावस्थासु सर्वदा ।
 माता सर्गस्य चित्पायात् पौलोमी भारतक्षितिम् ॥ २०२ ॥
 धर्मिज्ञानं विभोस्तत्त्वं धर्मो ज्ञानं सवित्रि ते ।
 व्यवलुत्थै विभागोऽयं वस्त्वेकं तत्त्वतो युवाम् ॥ २०३ ॥
 ईन्द्रेणवासुदेवाद्यैः पदैः सङ्घीयते विभुः ।
 शयी शिवा मडालक्ष्मीप्रमुषैर्भवती पदैः ॥ २०४ ॥
 अन्तरं वस्तुनो ज्ञातृ तच्छक्तं परिचक्षते ।
 शाप्ताः समन्ततो ज्ञानं शक्तिं सङ्घीर्यन्ति ताम् ॥ २०५ ॥
 अन्तरस्य य शाप्तानामैश्वर्यं निर्विषयस्थितौ ।
 विषयत्राडणेष्वेव सविभागः प्रदृश्यते ॥ २०६ ॥

સ્થાદેવં વિષયાપેક્ષી શાખાનામન્તરસ્ય ચ ।
 અવિભક્તૈકરૂપાણાં વિભાગો હરિતામિવ ॥ ૨૦૭ ॥
 લક્ષ્યમન્તર્વયં ચક્રે ધ્યાયામો યત્ર નિષ્ઠિતાઃ ।
 અન્તરીભાવતસ્તસ્ય નાન્તરં તુ વિલક્ષણમ્ ॥ ૨૦૮ ॥
 અહકૃતેર્વયં નાન્યે યત્રાહકૃતિસમ્ભવઃ ।
 સમ્પદૈતાન્તરં તત્ર જ્ઞાનસ્ય જ્ઞાતૃતાવહમ્ ॥ ૨૦૯ ॥
 અન્તરાવર્તભૂયસ્ત્વાદેકસ્મિન્ બોધસાગરે ।
 બોધ્ધારો બહવોઽભૂવન્ વસ્તુ નૈવ તુ ભિદ્યતે ॥ ૨૧૦ ॥
 ચિદ્રૂપે માતરેવં ત્વં પરસ્માદ્બ્રહ્મણો યથા ।
 ન દેવિ દેવતાત્મભ્યો જીવાત્મભ્યશ્ચ ભિદ્યસે ॥ ૨૧૧ ॥
 સમસ્તભૂતબીજાનાં ગૂઢાનામન્તરાત્મનિ ।
 તવોદ્ધારોઽયમાકાશો માતસ્સૂક્ષ્મરજોમયઃ ॥ ૨૧૨ ॥
 ન સર્વભૂતબીજાનિ વસ્તૂનિ સ્યુઃ પૃથક્ પૃથક્ ।
 ત્વયિ પ્રાગવિભક્તાનિ બભૂવુરિતિ વિશ્રુતિઃ ॥ ૨૧૩ ॥
 યથામ્બસ્મૃતિબીજાનાં પ્રજ્ઞાયામવિશેષતઃ ।
 તથા સ્યાદ્ભૂતબીજાનામવિભક્તિસ્થિતિસ્ત્વયિ ॥ ૨૧૪ ॥
 નાણૂનિ ભૂતબીજાનિ પ્રાક્સર્ગાત્ત્વયિ સંસ્થિતૌ ।
 ચિતિશક્ત્યાત્મકાન્યેવ નિરાકારાણિ સર્વથા ॥ ૨૧૫ ॥
 અનાદિ ચેદિદં વિશ્વં સ્મરણણાત્તવ સર્જનમ્ ।
 સાદિ ચેદાદિમઃ સર્ગો વક્ત્યસ્તવ કલ્પનાત્ ॥ ૨૧૬ ॥
 વિધાતું શક્નુયાત્સંવિદ્ભૂતસ્થાપિ કલ્પનમ્ ।
 કલ્પિતસ્યૈકદા ભૂયઃ સર્જનાવસરે સ્મૃતિઃ ॥ ૨૧૭ ॥
 ચિતેરસ્માદૃશાં વીર્યં સ્વપ્ને ચેદ્વિશ્વકારણમ્ ।
 ચિતેસ્સમષ્ટિભૂતાયાઃ પ્રભાવે સંશયઃ કુતઃ ॥ ૨૧૮ ॥
 માતસ્સમષ્ટિચિદ્રૂપે વિભૂતિર્ભુવનં તવ ।
 ઇહ વ્યષ્ટિ શરીરેષુ ભાન્તી તદનુપશ્યસિ ॥ ૨૧૯ ॥
 ત્વં બહમ ત્વં પરાશક્તિસ્ત્વં સર્વા અપિ દેવતાઃ ।
 ત્વં જીવાસ્ત્વં જગત્સર્વં ત્વદન્યન્નાસ્તિ કિંચન ॥ ૨૨૦ ॥

सती चिदम्भ नैव त्वं भावाभावलक्षणा ।
शक्तिशक्तिमतोर्भेददर्शनादेष विलम्भः ॥ २२१ ॥
तवाम्भ जगतधास्य मृत्तिकाघटयोरेव ।
सम्बन्धो वेदितव्यः स्यान्न रज्ज्वैङ्गिणोरिव ॥ २२२ ॥
त्वं शक्तिरस्यविच्छिन्ना भावैरात्मविभूतिभिः ।
अन्तरास्तु महेन्द्रस्य शक्तस्य प्रतिबिम्बवत् ॥ २२३ ॥
शक्तिर्गणपतेः काये प्रवळन्ती सनातनी ।
भारतस्य क्रियादस्य आध्यमानस्य रक्षणम् ॥ २२४ ॥
ॐमानि तत्त्ववादीनि वासिष्ठस्य मलामुनेः ।
पथ्यावङ्गत्रिणि सेवन्तामनन्तामभवां चितिम् ॥ २२५ ॥
॥ द्वितीयो भागवत्पादः ॥
शक्तता शङ्कवधू ङासविभा मे उरतु ।
मानसमार्गावरकं जेतुमशक्यं तिमिरम् ॥ २२६ ॥
भारतभूपद्मदृशो दुर्दृशया क्षीणतनोः ।
आष्यमजस्रं विगलद्भासवभामा उरतु ॥ २२७ ॥
दण्डितरक्षोजनता पण्डितगीतावनिता ।
मण्डितमाहेन्द्रगुडा ऋण्डितपापा जयति ॥ २२८ ॥
सद्गुणसम्पत्कलितं सर्वशरीरे ललितम् ।
देवपतेः पुण्यफलं पुष्यतु मे भुङ्क्षिभलम् ॥ २२९ ॥
ङासविशेषैरलसैर्दक्षु किरन्त्यस्यसुधाम् ।
ॐन्द्रदृगानन्दकरी यन्द्रमुभी मामवतु ॥ २३० ॥
प्रेमतर्ङ्गप्रतिमैः शीतलदृष्टिप्रकरैः ।
शङ्कमनोमोडकरी वङ्ककया मामवतु ॥ २३१ ॥
गाढरसैश्चारुपटैर्गूढतरार्थैर्वयनैः ।
कामकरी वृत्रजितो उमतनुर्भामवतु ॥ २३२ ॥
भृत्युतनुः कालतनोर्विश्वपतेः पार्श्वचरी ।
प्रेतजगद्रक्षति या सा तरुणी मामवतु ॥ २३३ ॥

પ્રેતજગલ્કેચિદધો લોકમપુણ્યં બ્રુવતે ।
 શીતરુચેર્દેવિ પરો નેતરદેતદ્ વદતિ ॥ ૨૩૪ ॥
 ભૂરિયમુર્વી વસુધા વારિજવૈર્યેષભુવઃ ।
 સ્વર્મહસાં રાશિરસૌ યેષુ નરપ્રેતસુરાઃ ॥ ૨૩૫ ॥
 રાજતશૈલં શશિનઃ કેચિદભિન્નં બ્રુવતે ।
 મૃત્યુયમાવેવ શિવાવીશ્વરિ તેષાં તુ મતે ॥ ૨૩૬ ॥
 રાજતશૈલઃ પિતૃભૂરોષધિરાડેષ યદિ ।
 કાઞ્ચનશૈલઃ સુરભૂર્ભન્ધુરસૌ વારિરુહામ્ ॥ ૨૩૭ ॥
 પાવય ભૂમિં દધતઃ પાવકકાયસ્ય વિભોઃ ।
 ભામિનિ ભાવાનુગુણે સેવકમગ્રાથિ તવ ॥ ૨૩૮ ॥
 યસ્ય યમો ભૂતપતિર્બુદ્ધિમતસ્તસ્ય મતે ।
 આગ્નિરુપેન્દ્રો મઘવા કાઞ્ચનગર્ભો ભગવાન્ ॥ ૨૩૯ ॥
 યસ્ય મહાકાલવધૂર્મૃત્યુરપિ દ્વે ન વિદઃ ।
 ત્વં શચિ મેઘાડસ્યમતે પાવકશક્તિઃ કમલા ॥ ૨૪૦ ॥
 નામસુ ભેદોડસ્તુ ધિયામીશ્વરિ નિષ્કૃષ્ટમિદમ્ ।
 સૂર્યધરેન્દુષ્વજરે ત્વં ત્રિતનુર્ભાસિ પરે ॥ ૨૪૧ ॥
 સાત્વિકશક્તિઃ સવિતર્યાદિમરામે ભવસિ ।
 રાજસશક્તિર્ભુવિ નસ્તામસશક્તિઃ શશિનિ ॥ ૨૪૨ ॥
 સર્વગુણા સર્વવિભા સર્વબલા સર્વરસા ।
 સર્વમિદં વ્યાય જગત્કાપિ વિભાન્તી પરમા ॥ ૨૪૩ ॥
 વ્યોમતનુર્નિર્વપુષો દેવિ સતસ્ત્વં દયિતા ।
 અસ્યભિયુક્તૈર્વિબુઘૈરમ્બ મહેશ્વર્યુદિતા ॥ ૨૪૪ ॥
 સા ખલુ માયા પરમા કારણમીશં વદતામ્ ।
 સા પ્રકૃતિઃ સાઙ્ખ્યવિદાં સા યમિનાં કુણ્ડલિની ॥ ૨૪૫ ॥
 સા લલિતા પઞ્ચદશીમુત્તમવિદ્યાં જપતામ્ ।
 સા ખલુ ચાણ્ડી જનની સાધુનવાર્ણા ભજતામ્ ॥ ૨૪૬ ॥
 સા મમ શચ્યાઃ પરમં કારણરૂપં ભવતિ ।

कार्यतनुर्दिवि शङ्कं सम्मद्यन्ती लसति ॥ २४७ ॥

व्योमतनोः सर्वजगज्ज्यालनसूत्रं तु वशे ।

निर्वहणे तस्य पुनर्दिव्यतनुस्त्रीत्रितयम् ॥ २४८ ॥

पातुमिमं स्वं विषयं ङन्त थिरान्निर्विजयम् ।

किङ्कमीशे विभयं मां कुरु पर्याशियम् ॥ २४९ ॥

थारुपदकीडनकैर्मातरिमैर्माणावकैः ।

थेतसि ते देवन्ते प्रीतिरमोधा भवतु ॥ २५० ॥

॥ तृतीयश्चित्रपदापाठः ॥

अप्यलसो हरिदन्तध्वान्तततेरपि हर्ता ।

अस्तु भगेन्द्रपुरन्ध्री ङासलवः शुभकर्ता ॥ २५१ ॥

पाडि परैर्हृतसारां नेत्रगलज्जलधाराम् ।

भारतभूमिभनाथां देवि विधाय सनाथाम् ॥ २५२ ॥

थालयता सुरराजं पालयता भुवनानि ।

शीलयता नतरक्षां कालयता वृञ्चिनानि ॥ २५३ ॥

लालयता मुनिसङ्घं कीलयता दिवि भद्रम् ।

पावय मां सकृदृशे भासुरदृक्प्रसरेण ॥ २५४ ॥

सर्वरुथामापि शालां त्वां शथि मङ्गललीलाम् ।

कालकथामुत कालीं पद्ममुष्मीमुत पद्माम् ॥ २५५ ॥

यः स्मरति प्रतिकल्पं भक्तिभरेण परेण ।

तस्य सुरेश्वरि साधोरस्मि पदाञ्जलुञ्जिथ्यः ॥ २५६ ॥

यस्तव नामपवित्रं कीर्तयते सुकृती ना ।

वासवसुन्दरि दासस्तथ्यरणस्य सदाऽऽढम् ॥ २५७ ॥

पावकसागरकोणं यस्तव पावनयन्त्रम् ।

पूजयति प्रतिघस्रं देवि भञ्जमि तदङ्घ्रिम् ॥ २५८ ॥

यस्तव मन्त्रमुदारप्राभवमागमसारम् ।

पावनि कूर्यमुपास्ते तस्य नमन्त्रणाय ॥ २५९ ॥

शान्तधियेतरथिन्तासन्ततिमम्भ विधूय ।

ચિન્તયતાં તવ પાદાવસ્મિ સતામનુયાયી ॥ ૨૬૦ ॥

શોધયતાં નિજતત્ત્વં સાધયતાં મહિમાનમ્ ।

ભાવયતાં ચરણં તે દેવિ પદાનુચરોડહમ્ ॥ ૨૬૧ ॥

યોડનુભવેન્નિજદેહે ત્વામજરે પ્રવહન્તીમ્ ।

સન્તતચિન્તનયોગાત્તસ્ય નમામિ પદાબ્જમ્ ॥ ૨૬૨ ॥

બોધયતે ભવતીં યઃ પ્રાણગતાગતદર્શી ।

કુણ્ડલિનીં કુલકુણ્ડાત્તં ત્રિદિવેશ્વરિ વન્દે ॥ ૨૬૩ ॥

લોચનમણ્ડલસૌધાં લોકનમૂલવિચારી ।

વિન્દતિ યઃ પરમે ત્વાં વન્દનમસ્ય કરોમિ ॥ ૨૬૪ ॥

માનિનિ જમ્ભજિતસ્ત્વાં માનસમૂલવિતર્કી ।

વેદહૃદ્યમ્બુરુહે યઃ પાદમમુખ્ય નમામિ ॥ ૨૬૫ ॥

અન્તરનાદવિમર્શીં પશ્યતિ યઃ સુકૃતીં તે ।

વૈભવમમ્બ વિશુદ્ધે તેન વયં પરવન્તઃ ॥ ૨૬૬ ॥

ઇન્દ્રપદસ્થિતચિત્તશ્શીર્ષસુધારસમત્તઃ ।

યો ભજતે જનનિ ત્વાં તચ્ચરણં પ્રણામામિ ॥ ૨૬૭ ॥

રાસનવારિણિ લગ્નઃ સમ્મદવીચિષુ મગ્નઃ ।

ધ્યાયતિ યઃ પરમે ત્વાં તસ્ય પદં મમ વન્દ્યમ્ ॥ ૨૬૮ ॥

ત્વાં સદહમ્કૃતિરૂપાં યોગિનુતે હતપાપામ્ ।

ધારયતે હૃદયે ચસ્તસ્ય સદાડસ્મિ વિધેયઃ ॥ ૨૬૯ ॥

ધૂતસમસ્તવિકલ્પો ચસ્તવ પાવનલીલામ્ ।

શોધયતિ સ્વગુહાયાં તસ્ય ભવામ્યનુજીવી ॥ ૨૭૦ ॥

યો ભજતે નિજદૃટિં રૂપપરિગ્રહણેષુ ।

કામપિ દેવિ કલાં તે તસ્ય પદે નિપતેયમ્ ॥ ૨૭૧ ॥

કર્મણિ કર્મણિ ચેષ્ટામમ્બ તવૈવ વિભૂતિમ્ ।

યઃ શિતબુદ્ધિરુપાસ્તે તત્પદમેષ ઉપાસ્તે ॥ ૨૭૨ ॥

વસ્તુનિ વસ્તુનિ સત્તાં યો ભવતીં સમુપાસ્તે ।

માતરમુખ્ય વહેયં પાદયુગં શિરસાડહમ્ ॥ ૨૭૩ ॥

पातुमिमं निजदेशं सर्वदिशासु सपाशम् ।
अम्ब विधाय समर्थं मां कुरु देवि कृतार्थम् ॥ २७४ ॥

चित्रपदाभिरिमाभिश्चित्रविचित्रयस्त्रि ।
सम्मदमेतु मधोनः प्राणसाप्ती मृगनेत्र ॥ २७५ ॥
॥ यतुर्थो नारायिकापादः ॥

अन्तर्विधुन्वता तमः प्राणस्य तन्वता बलम् ।
मन्दस्मितेन देवताराङ्गी करोतु मे शिवम् ॥ २७६ ॥

उत्थाप्य पुण्यसञ्चयं सम्मद्य पापसंघतिम् ।
सा भारतस्य सम्पदे भूयाद्भवारिभामिनी ॥ २७७ ॥

लीलासापी बिडौजसस्वर्वाटिकासु षेलेने ।
पीयुषभानुजिन्मुष्पी देवी शयी विराजते ॥ २७८ ॥

पक्षः परो मरुत्वतो रक्षः प्रवीरमर्दने ।
भामालि भासुरानना देवी शयी विराजते ॥ २७९ ॥

भीतिं निशाटसंघतेः प्रीतिं सुपर्वणां ततेः ।
ज्याटङ्कूर्तेर्वितन्वती देवी शयी विराजते ॥ २८० ॥

देवेन्द्रशक्तिधारिणी शत्रुप्रसक्तिवारिणी ।
मौनीन्द्रमुक्तिधारिणी देवी शयी गतिर्मम ॥ २८१ ॥

सत्रस्वदेशदर्शनाद्भिन्नस्वजातिवीक्षणत् ।
पिन्नस्य संश्रितावनी देवी शयी गतिर्मम ॥ २८२ ॥

सङ्घे सङ्घाकृते देशे निङ्घृतां गते ।
शोकाकुलस्य लोकभृदेवी शयी गतिर्मम ॥ २८३ ॥

सा संविद्योऽधिदेवता तस्यास्स्वरः परो वशे ।
सर्वं विधीयते तथा तस्मात्परा मता शयी ॥ २८४ ॥

सा याति सूक्ष्ममध्यलं सा भाति सर्ववस्तुषु ।
सा माति षं य निस्तुलं तस्मात्परा मता शयी ॥ २८५ ॥

सा सर्वलोकनायिका सा सर्वगोलपालिका ।
सा सर्वदेव्यालिका तस्मात्परा मता शयी ॥ २८६ ॥

યસ્યાઃ કૃતિર્જગત્ત્રયં યા તદ્વિભર્તિ લીલયા ।
 યસ્યાં પ્રયાતિ તલ્લયં સા વિશ્વનાયિકા શચી ॥ ૨૮૭ ॥
 ધર્મે પરિક્ષયં ગતે યાઽવિશ્વ્ય નિર્મલં જનમ્ ।
 તદ્રક્ષણાય જાયતે સા વિશ્વનાયિકા શચી ॥ ૨૮૮ ॥
 વેધા ઋતસ્ય યોદિતા મન્ત્રેણ સત્યવાદિના ।
 બાધાનિવારિણી સતાં સા વિશ્વનાયિકા શચી ॥ ૨૮૯ ॥
 યજ્ઞો યયા વિનીયતે યુદ્ધં તથા પૃથગ્વિધમ્ ।
 તાં દેવરાજમોહિનીં નારીં નુમઃ પુરાતનીમ્ ॥ ૨૯૦ ॥
 યસ્યાસ્સુતો વૃષાકપિર્દેવોઽસતાં પ્રશાસિતા ।
 તાં સર્વદા સુવાસિનીં નારીં નુમઃ પુરાતનીમ્ ॥ ૨૯૧ ॥
 યસ્યાસ્સમા નિતમ્બિની કાચિત્ર વિષ્ટપત્રયે ।
 તાં નિત્યચારુ યૌવનાં નારીં નુમઃ પુરાતનીમ્ ॥ ૨૯૨ ॥
 યચ્ચારુતા ન દૃશ્યતે મન્દારપલ્લવેષ્વપિ ।
 તત્સુન્દરાચ્ચસુન્દરં શચ્યાઃ પદામ્બુજં શ્રયે ॥ ૨૯૩ ॥
 યસ્ય પ્રભા ન વિદ્યતે માણિક્યતલ્લ્લેષ્વપિ ।
 તદ્ભાસુરાચ્ચ ભાસુરં શચ્યાઃ પદામ્બુજં શ્રયે ॥ ૨૯૪ ॥
 ન સ્યાદઘૈસ્તિરસ્કૃતો યચ્ચિન્તકો નરઃ કૃતી ।
 તત્પાવનાચ્ચ પાવનં શચ્યાઃ પદામ્બુજં શ્રયે ॥ ૨૯૫ ॥
 રાજત્રખેન્દુભાનુભિસ્સર્વં તમો વિધુન્વતે ।
 વૃન્દારકેન્દ્રસુન્દરીપાદામ્બુજાય મઙ્ગલમ્ ॥ ૨૯૬ ॥
 ગીર્વાણમૌલિરીભા સક્લાલિતાય દીપ્યતે ।
 સ્વર્ગાધિનાથભામિનિપાદામ્બુજાય મઙ્ગલમ્ ॥ ૨૯૭ ॥
 બાલાર્કભિમ્બરોચિષે યોગીન્દ્ર હૃદ્ગુહાજુષે ।
 પાકારિજીવિતેશ્વરીપાદામ્બુજાય મઙ્ગલમ્ ॥ ૨૯૮ ॥
 આત્મીયદેશરક્ષણે શક્તં કરોતુ સર્વથા ।
 પાપદ્વિષાં પ્રિયકુરી વાસિષ્ઠમિન્દ્રસુન્દરી ॥ ૨૯૯ ॥
 વાસિષ્ઠવાક્રદીપ્તિર્ભિનારાચિકાભિરીશ્વરી ।
 ગીર્વાણચકવર્તિનસ્સમ્મોદમેતુ સુન્દરી ॥ ૩૦૦ ॥

॥ तृतीयमानुष्टुभं शतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ चतुर्थं भाष्यं शतकम् ॥

॥ प्रथमो ङलमुष्पीपादः ॥

क्षीरवीचिपृषतसितं प्रेमधारिदरुसितम् ।

नाकराजनलिनदृशः शोडडारि मम भवतु ॥ ३०१ ॥

अध्वनो गलितचरणामध्वरक्षितिमविभवाम् ।

आदधातु पथि विमले वैभवे च उरितरुणी ॥ ३०२ ॥

भ्रमणश्चित्तरथनभः डायभागवगतिमती ।

या तदा पृथगिव भवौ धर्मितां स्वयमपि गता ॥ ३०३ ॥

मोदभोधविभवदृत्तप्रादृतेतरवरतनु ।

सर्वसद्गुणगणयुतं या ससर्जं सुरमिथुनम् ॥ ३०४ ॥

पुंसि दीभवपुषि तयोर्भ्रम सोऽडमिति लसति ।

योषिते डिल धियमदात्तस्य शक्तिरडमिति या ॥ ३०५ ॥

याभिमानभलवशतस्तामुदारतमविभवाम् ।

मन्यते स्म वरवनितां स्वाधिदैविकतनुरिति ॥ ३०६ ॥

आद्विपुंसि गगनतनुर्यां तनोति तनुजमतिम् ।

आदधाति युवतितनुः प्राणनाथकं धृति रतिम् ॥ ३०७ ॥

तां परां भुवनजननीं सर्वपापततिशमनीम् ।

तन्त्रजालविनुतभलां स्तौमि सर्वमतिममलाम् ॥ ३०८ ॥

सा मतिर्विदितविषया सा रुचिर्विततविषया ।

सा रतिर्विनुतविषया सा स्थितिर्विधुतविषया ॥ ३०९ ॥

यत्र यत्र मम धिषणा ग्राह्यवस्तुनि गतिमती ।

तत्र तत्र विलसतु सा सर्वगा सकलयरिता ॥ ३१० ॥

दुर्बलस्य बहुलभलैरर्दितस्य जगति भलैः ।

आद्विदेवि तव चरणं पावनं भवति शरणम् ॥ ३११ ॥

પૌરુષે ભવતિ વિકૃલે ત્વામયં જનનિ ભજતે ।
 કિં નુતે યદિ વિમુખતા પૌરુષં કથય ભજતામ્ ॥ ૩૧૨ ॥
 કર્તુરપ્રતિહતગિરઃ પૌરુષાચ્છતગુણમિદમ્ ।
 ધ્યાતુરસ્ખલિતમનસઃ કાર્યસિદ્ધિષુ તવ પદમ્ ॥ ૩૧૩ ॥
 પૌરુષં વિદિતમકૃલં કાક્ષિતે મમ સુરનુતે ।
 શક્તમીદૃશિ તુ સમયે શ્રદ્ધામિ તવ ચરણામ્ ॥ ૩૧૪ ॥
 પૌરુષં યદિ કવિમતં દેવિ તેઽપિ પદભજનમ્ ।
 દૈવવાદપટુવચસો મૂકતૈવ મમ શરણામ્ ॥ ૩૧૫ ॥
 પૂર્વજન્મસુકૃતકૃલં દૈવમમ્બ નિગદતિ યઃ ।
 ભક્તિપૌરુષવિરહિણો ભાવિતસ્ય રિપુદયિતમ્ ॥ ૩૧૬ ॥
 ઉદ્યતસ્ય તવ ચરણં સંશ્રિતસ્ય ચ સુરનુતે ।
 પૂર્વજન્મસુકૃતબલશ્રદ્ધયાઽલમહૃદયયા ॥ ૩૧૭ ॥
 અસ્તુ પૂર્વભવસુકૃતં માસ્તુ વા જનનિ જગતામ્ ।
 સામ્પ્રતં તવ પદયુગં સંશ્રિતોસ્મયવ વિસૃજ વા ॥ ૩૧૮ ॥
 નાસ્તિ સામ્પ્રતિ કિમપિ કિં ભૂતિમાપ્સ્યસિ કિમુ તતઃ ।
 અન્યજન્મનિ વિતરણે કા પ્રસક્તિરમરનુતે ॥ ૩૧૯ ॥
 નાન્યજન્મનિ બહુશિવં નાપિ નાકભુવનસુખમ્ ।
 કામયે કૃલમભિમતં દેહિ સામ્પ્રતિ શયિ ન વા ॥ ૩૨૦ ॥
 મેદિની ભુવનતલતો નિસ્તુલાદુત ગગનતઃ ।
 ભાસ્કરાદુત રુચિનિધેઃ કામ્યમીશ્વરિ વિતર મે ॥ ૩૨૧ ॥
 વિષ્ટપે ક્વચન વરદે દાતુમીશ્વરિ કૃતમતિમ્ ।
 વારયેજ્જનનિ ન પરસ્ત્વાં જનસ્તવ પતિમિવ ॥ ૩૨૨ ॥
 દેહિ વા ભગવતિ ન વા પાહિ વા શશિમુખિ ન વા ।
 પાવનં તવ પદયુગં ન ત્યજાનિ હરિદયિતે ॥ ૩૨૩ ॥
 રક્ષિતું ભરતવિષયં શક્તમિન્દ્રહૃદયસાખી ।
 ચન્દ્રભિમ્બરુચિરમુખી સા કિંચાદ્ભુવિ ગણપતિમ્ ॥ ૩૨૪ ॥
 સામ્પ્રહૃષ્યતુ હલમુખીર્ભાસ્વતીર્ગણપતિમુનેઃ ।
 સા નિશમ્ય સુરનૃપતેર્મૌહિની સદયહૃદયા ॥ ૩૨૫ ॥

॥ द्वितीयो भुजगशिशुभृतापादः ॥

मरुदधिपमनोनाथा मधुकरचिकुरास्माकम् ।

वृश्चिनविधुतिमाधत्तां विशदडसितवेशेन ॥ ३२६ ॥

अभिलनिगमसिद्धान्तो भुमुनिवरभुङ्कान्तः ।

सुरपरिबृढशुङ्कान्तो भरतवसुमतीमव्यात् ॥ ३२७ ॥

भगवति भवतीयेतो रतिकृदभवदिन्द्रस्य ।

स तव जननि सन्तानद्रुमवनमतिरभ्यं वाम् ॥ ३२८ ॥

पतिरभिलयुवश्रेष्ठः किमपि युवतिरत्नं त्वम् ।

वनविहृतिषु वां येतो डरणमभवदन्योन्यम् ॥ ३२९ ॥

मधुरललितगम्भीरैस्तव हृदयमुपन्यासैः ।

वनविडरणलीलायामडरदधि द्विवो राज्ञा ॥ ३३० ॥

कलवयनविलासेन प्रगुणामुभविक्वासेन ।

भुवनमपिमनोऽडार्थीर्जननि वनविडारे त्वम् ॥ ३३१ ॥

कनकमलकान्तास्या धवलडिरणवकुत्रेण ।

असितजलजपत्राक्षी सितनलिनदलाक्षेण ॥ ३३२ ॥

अलिययनिजधम्मिल्ला नवजलधरडेशेन ।

मृदुलतमभुजावल्ली दृढतमभुजदण्डेन ॥ ३३३ ॥

अमृतनिलयभिम्भोष्ठी रुचिरधवलदन्तेन ।

अतिमुकुरलसद्गण्डा विक्रयजलजडस्तेन ॥ ३३४ ॥

युवतिरतितरां रम्या सुललितवपुषा यूना ।

भगवति शशि युक्ता त्वं त्रिभुवनविभुनेन्द्रेण ॥ ३३५ ॥

विक्रयकुसुममन्दारद्रष्टुमवनवरवाटीषु ।

विडरणमधि कुर्वाणा मनसिजमनुगृह्णासि ॥ ३३६ ॥

तव शशि चिकुरे राजत्सुसुमममरवृक्षस्य ।

नव सलिलभृतो मध्ये स्फुरदिव नवनक्षत्रम् ॥ ३३७ ॥

अभजततरुरौदार्यं विभवमपि मडान्तं सः ।

विक्रयकुसुमसम्पत्त्या भगवति भजते यस्त्वाम् ॥ ३३८ ॥

અમરનૃપતિના સાકં કુસુમિતવનવાટીષુ ।
 ભગવતિ તવ વિશ્રાન્તેઃ સ જયતિ સમયઃ કોઽપિ ॥ ૩૩૯ ॥
 અમરતરુવરચ્છાયાસ્વયિ મુહુરુપવિશ્ય ત્વમ્ ।
 શચિ કૃતિજનરક્ષાયૈ મનસિ વિતનુષુ ચર્યામ્ ॥ ૩૪૦ ॥
 કિમુ વસુ વિતરાણ્યસ્મૈ સુમતિમુત દદાન્યસ્મૈ ।
 ક્ષમતમમથવાઽમુષ્મિન્ બલમુરુઘટયાનીતિ ॥ ૩૪૧ ॥
 હરિતરુણિ કદા વામે વિનમદવનચર્યાસુ ।
 સ્મરણસમય આયાસ્યત્યમલહૃદયરઙ્ગે તે ॥ ૩૪૨ ॥
 શચિ ભગવતિ સાક્ષાત્તે ચરણકમલદાસોઽહમ્ ।
 ઇહ તુ વસુમતીલોકે સ્મર મમ વિષયં પૂર્વમ્ ॥ ૩૪૩ ॥
 ન યદિ તવ મનો દાતું સ્વયમયિ લઘવે મહ્યમ્ ।
 ઉપવનતરુકર્ણો વા વદ મદભિમતં કર્તુમ્ ॥ ૩૪૪ ॥
 નિજવિષયમતિશ્રેષ્ઠ વિપદિ નિપતિતં ત્રાતુમ્ ।
 સ્વકુલમપિ સદધ્વાનં ગમયિતુમપથે શ્રાન્તમ્ ॥ ૩૪૫ ॥
 અખિલભુવનસમ્રાજઃ પ્રિયતરુણિ ભવત્યૈવ ।
 મતિબલપરિપૂર્ણોઐડયં ગણપતિમુનિરાધેયઃ ॥ ૩૪૬ ॥
 ન કિમુ ભવતિ શં દેશે ગતવતિ કલુષે કાલે ।
 તવ ભજનમઘં સઘો હરિહયલલને જેતુમ્ ॥ ૩૪૭ ॥
 ત્રિજગતિ સકલં યસ્ય પ્રભવતિ પૃથુલે હસ્તે ।
 સ બહુલમહિમા કાલો મમ જનનિ વિભૂતિસ્તે ॥ ૩૪૮ ॥
 અનવરતગલદ્ધાષ્યાં ભરતવસુમતીં ત્રાતુમ્ ।
 વિતરતુ દયિતાજિષ્ણોર્ગણપતિમુનયે શક્તિમ્ ॥ ૩૪૯ ॥
 ભુજગશિશુભૃતા એતાઃ કવિગણપતિના ગીતાઃ ।
 વિદધતુ મુદિતાં દેવીં વિબુધપતિમનોનાથામ્ ॥ ૩૫૦ ॥
 ॥ તૃતીયો મણિમધ્યાપાદઃ ॥
 મઙ્ગલધાયી પુણ્યવતાં મન્મથધાયી દેવપતેઃ ।
 વિષ્ટપરાણીહાસલવો વિઠ્ઠમધાયી મે ભવતુ ॥ ૩૫૧ ॥

दृष्टिविशेषैश्शीतततैर्भूर्यनुकम्पैः पुण्यतमैः ।
 भारतभूमिस्तापततिं वासवकान्ता सा उरतु ॥ ३५२ ॥
 पावनदृष्टिर्योगिता भासुरदृष्टिर्देवछिता ।
 शीतलदृष्टिर्भक्षिता मोहनदृष्टिश्शङ्किता ॥ ३५३ ॥
 उज्ज्वलवाणी विक्रमदा वत्सलवाणी सान्त्वनदा ।
 मञ्जुलवाणी सम्मददा पन्नगवेणी सा जयति ॥ ३५४ ॥
 शारदराकायन्द्रमुष्मी तोयदमालाकारकया ।
 मेयकपाथोजातदलश्रीदरयक्षुर्वासिदृष्या ॥ ३५५ ॥
 यम्पकनासागाण्डविभामण्डलपेल्लुण्डलभा ।
 उज्जिषु वीणाभिम्बङ्गलश्रीदरदन्तप्रावरणा ॥ ३५६ ॥
 निर्मलडासक्षालितदिग्भित्तिसमूहा मोडडरी ।
 काञ्चनमालाशोभिगला सन्ततलीला बुद्धिकला ॥ ३५७ ॥
 विष्टपधारि क्षीरधरस्वर्णघटश्रीदारिकुया ।
 कापि भिडौजो राज्यरमा येतसि माता भ्रातु मम ॥ ३५८ ॥
 द्रिव्यसुधोर्मिर्भक्तिमतां पावककीला पापदृताम् ।
 व्योम्नि यरन्ती शङ्कसम्पी शक्तिरमोघा मामवतु ॥ ३५९ ॥
 सम्मदयन्ती सर्वतनुं संशमयन्ती पापततिम् ।
 सम्प्रथयन्ती सर्वमतीस्सङ्घटयन्ती प्राणबलम् ॥ ३६० ॥
 निर्जितशोकाधूतमास्संस्कृतयिता शुद्धतमा ।
 वासवशक्त्यैर्व्योमजुषः कायन वीचिर्मा विशतु ॥ ३६१ ॥
 उद्गतकीलं मूलमिदं भिन्नकपालं शीर्षमिदम् ।
 उज्जित मोडं चित्तमिदं वासवशक्तिर्मा विशतु ॥ ३६२ ॥
 दृश्यविरक्तं यक्षुरिदं भोगविरक्तं कायमिदम् ।
 ध्येयविरक्ता बुद्धिरियं वासवशक्तिर्मा विशतु ॥ ३६३ ॥
 यक्षुरदृश्यज्जवालभृता व्यापकणेन प्रोत्वसता ।
 विस्मृतकायं सन्दधती वासवशक्तिर्मा विशतु ॥ ३६४ ॥
 कायमजस्रं वज्रदृढं बुद्धिमशेषे व्याप्तिमतीम् ।

दिव्यतरङ्गैरादधती वासवशक्तिर्मा विशतु ॥ ३६५ ॥
 भूर्ध्रि पतन्ती व्योमतलात्सन्ततमन्तः सर्वतनौ ।
 सम्प्रवळन्ती दिव्यञ्जैर्वासवशक्तिर्मा विशतु ॥ ३६६ ॥
 भानुविभायां भासकता दिव्यसुधायां मोदकता ।
 काऽपि सुरायां मादकता वासवशक्त्यां तत्रितयम् ॥ ३६७ ॥
 भासयतान्मे सम्यगृतं मोदमुदारं पुष्यतु मे ।
 साधुमुदं मे वर्धयतान्निर्जरभर्तुः शक्तिरजा ॥ ३६८ ॥
 कश्चन शक्तिं योगबलादात्मशरीरे वर्धयति ।
 ओषि विवृद्धिं भक्तिमतः कस्यचिदेशे त्वं वपुषि ॥ ३६९ ॥
 साधयतां वा योगविदां कीर्तयतां वा भक्तिमताम् ।
 वत्सलभावादिन्द्रवधूर्गर्भबुवां वा याति वशम् ॥ ३७० ॥
 यस्य समाधिः कोऽपि भवेदात्ममनीषा तस्य बलम् ।
 यस्तव पादाभोजरतस्तस्य भलु त्वं देवि बलम् ॥ ३७१ ॥
 द्वादशवर्षा योगबलाद्या भलु शक्तिर्युक्तमतेः ।
 तां शशि दातुं भक्तिमते कापि घटी ते मातरलम् ॥ ३७२ ॥
 योगबलाद्वा ध्यानकृतो भक्तिबलाद्वा कीर्तयतः ।
 यातु विवृद्धिं विश्वडिता वासवशक्तिर्मे वपुषि ॥ ३७३ ॥
 दुःभितमेतच्छ्रीरडितं भारतभाण्डं सर्वडितम् ।
 त्रातुमधीशा स्वर्जगतः सुक्ष्मबुद्धिं मां कुरुताम् ॥ ३७४ ॥
 सन्तु कवीनां भर्तुरिमे सुन्दरबन्धाशुद्धतमाः ।
 सन्मणिमध्याः स्वर्जगतो राजमडिष्याः कर्णसुभाः ॥ ३७५ ॥
 ॥ यतुर्थो मात्रसमकपादः ॥
 शुक्लज्योतिः प्रकरैर्व्याप्तः सूक्ष्मोऽप्यन्तान् हरितां हासः ।
 जिष्णोः पत्न्यास्तिसिरारातिर्निश्शेषं मे हरतान्मोडम् ॥ ३७६ ॥
 शृण्वत्कर्णं सदयालोका लोकेन्द्रस्य प्रियनारी सा ।
 नित्याङ्कोशैर्विरुद्धद्राणीं पायादेतां भरतक्षोणीम् ॥ ३७७ ॥
 देवेषु स्वः परिधीयन्ती भूतोष्विन्दौ परिभेलन्ती ।

शक्तिर्जिषणोर्द्धपदां सङ्घे ङन्तैतस्यां भुवि निद्राति ॥ ३७८ ॥

निद्राणायामपि ते ज्योतिर्गन्धादृते धरणीलोके ।

मर्त्याः किञ्चत्प्रभवन्तीशे त्वं बुद्ध्या येत्किमु वक्तव्यम् ॥ ३७९ ॥

मेघश्चन्द्रोऽप्यरुणस्तेजो दधादेव प्रमदे जिषणोः ।

अत्रस्थानां भवतीग्रन्थिश्चन्नाप्येवं कुरुते प्रज्ञाम् ॥ ३८० ॥

ध्यायामो यत्कथयामो यत्पश्यामो यश्चृणुमो यञ्च ।

श्रुवामो वा तदिदं सर्वं निद्राणायामपि ते भासा ॥ ३८१ ॥

नाडीबन्धादभिमानायश्चन्ना मातर्भवती देहे ।

अेकापायादितरो नश्येत्तस्माद्भूवेधा तपसः पन्थाः ॥ ३८२ ॥

चित्तं यस्य स्वजनिस्थाने प्रज्ञा बाह्या न भवेद्यस्य ।

आघत्से त्वं भुवनाधीशे बुद्ध्या कीडां लृष्टये तस्य ॥ ३८३ ॥

वाणी यस्य स्वजनिस्थाने दूरे कृत्वा मनसा सङ्गम् ।

मातस्तत्र प्रतिबुद्ध्या त्वं श्लोकेर्लोके कुरुषे बुद्धम् ॥ ३८४ ॥

हित्वा दृश्यान्यतिसूक्ष्मायां यक्षुर्यस्य स्वमण्डो वृत्तौ ।

विश्वाऽलिप्सा जगतां मातर्जाग्रत्यस्मिन्नयला भासि ॥ ३८५ ॥

शृण्वन् कर्णो दयिते जिषणोरन्तः शब्दं भ्रियते यस्य ।

बुद्ध्या भूत्वा वियता साधोरेकीभावं कुरुषे तस्य ॥ ३८६ ॥

यातायातं सततं पश्येद्यः प्राणस्य प्रयतो मर्त्यः ।

विश्वस्येष्टां तनुषे कीडां तस्मिन् बुद्ध्या तरुणीन्द्रस्य ॥ ३८७ ॥

स्वान्तं यस्य प्रभवेत्कार्येष्वभैतस्मिन्नयि निद्रासि ।

आत्मा यस्य प्रभवेत्कार्येष्वभैतस्मिन्नयि जागर्षि ॥ ३८८ ॥

यस्याऽऽन्ता भवति स्वान्ते तस्य स्वान्तं प्रभवेत्कर्तुम् ।

यस्याऽऽन्ता भवति स्वात्मन्यात्मा तस्य प्रभवेत्कर्तुम् ॥ ३८९ ॥

स्वान्तं यस्य प्रभवेत्कर्तुं तत्कर्मात्वं भवति व्यष्टेः ।

आत्मा यस्य प्रभवेत्कर्तुं तश्चलाध्यं ते बलजित्कान्ते ॥ ३९० ॥

अेतत्स्वान्तं लृष्टयाज्जातं शीर्षे वासं पृथगाधाय ।

डार्दाऽन्तां स्वयमाकम्भ्य भ्रान्तानस्मान् कुरुते मातः ॥ ३९१ ॥

અસ્માકં ભોઃ કુરુતે બાધામસ્મજ્યોતિર્જનનિ પ્રાપ્ય ।
 સ્વાન્તે નૈતલ્લુતમન્યાય્યં કાન્તે જિષ્ણોઃ શૃણુ રાણ્ણિ ત્વમ્ ॥ ૩૯૨ ॥
 સ્વાન્તે તેજો હૃદયાદાયાચ્યન્દ્રે તેજો દિનભર્તુર્વા ।
 આશ્રાન્તં યો મનુતે ધીરસ્તસ્ય સ્વાન્તં હૃદિ લીનં સ્યાત્ ॥ ૩૯૩ ॥
 મૂલાન્વેષિસ્કુરદાવૃત્તં નીચૈરાયાત્કબલીકૃત્ય ।
 જાનન્ત્યેકા હૃદયસ્થાને યુગ્જાનાનાં જ્વલસીશાને ॥ ૩૯૪ ॥
 શીર્ષે ચન્દ્રો હૃદયે ભાનુર્નેત્રો વિદ્યુલ્લુલકુણ્ડેઽગ્નિઃ ।
 સમ્પદન્તે મહસાઽશૈસ્તે જિષ્ણોઃ કાન્તે સુતરાં શસ્તે ॥ ૩૯૫ ॥
 મન્વાનાં ત્વાં શિરસિ સ્થાને પશ્યન્તીં વા નયનસ્થાને ।
 ચેતન્તીં વા હૃદયસ્થાને રાજન્તીં વા જ્વલનસ્થાને ॥ ૩૯૬ ॥
 યો ના ધ્યાયેજ્જગતાં માતઃ કશ્ચિચ્છ્રેયાનવનૌ નાઽતઃ ।
 પૂતં વન્દ્યં ચરણં તસ્ય શ્રેષ્ઠં વર્ણ્યં ચરિતં તસ્ય ॥ ૩૯૭ ॥
 દોઁઘ્રીં માયાં રસનાં વા યો મન્ત્રં માતર્જપતિ પ્રાણઃ ।
 સોઽયં પાત્રં કરુણાયાસ્તે સર્વં કામ્યં લભતે હસ્તે ॥ ૩૯૮ ॥
 છિન્નાં ભિન્નાં સુતરાં સન્નામન્નાભાવાદભિતઃ પિન્નામ્ ।
 એતાં પાતું ભરતક્ષોણીં જાયે જિષ્ણોઃ કુરુ માં શક્તમ્ ॥ ૩૯૯ ॥
 ક્લૃમૈઃ સમ્યગ્બૃહતીછન્દસ્યેતૈર્માત્રસમકૈર્વૃત્તૈઃ ।
 કર્ણાઘ્વાનં પ્રવિશદ્ભિસ્સા પૌલોમ્યમ્બાપરિતુમાસ્તુ ॥ ૪૦૦ ॥
 ॥ ચતુર્થ બાહલં શતકં સમાપ્તમ્ ॥

॥ અથ પચ્ચમં પાઙ્ક્તં શતકમ્ ॥

॥ પ્રથમો મયૂરસારિણીપાદઃ ॥

પ્રેમવાસભૂમિરચ્છભાવસ્થાનમાનમજ્જનાઘહા મે ।
 ઇન્દ્રસુન્દરી મુખાબ્જભાસી મન્હહાસ આપદં ધુનોતુ ॥ ૪૦૧ ॥
 વીક્ષિતૈઃ કૃપાન્વિતૈર્હરન્તી પાતકાનિ મઙ્ગલં ભાણન્તી ।
 જમ્ભભેદિજીવિતેશ્વરી મે જન્મદેશમુજ્જવલં કરોતુ ॥ ૪૦૨ ॥
 અમ્બરં ચ દેવતાનતભૂરમ્બ તે તનુદ્રયં યદુક્તમ્ ।

आदिमा तयोर्वृषाकपिं तं देव्यञ्जुजनत्परा जयन्तम् ॥ ४०३ ॥
 अेतमेव देवि लोकाबन्धुं सूरयो वृषाकपिं लभान्ति ।
 वर्षडेतुदीधितिर्वृषायं कं पिबन् कर्ः कपिर्निरुक्तः ॥ ४०४ ॥
 केचिद्दिन्द्रनारि यन्द्ररेभाशेषरं वृषाकपिं गदन्ति ।
 पण्डिताः परे तु शेषशय्याशायिनं वृषाकपिं तमाहुः ॥ ४०५ ॥
 भ्रम्राणस्पतिं तु वैधुताग्रेरंशजं मरुद्रणेषु मुप्यम् ।
 विश्वराज्ञि विघ्नराजमेके विश्रुतं वृषाकपिं वदन्ति ॥ ४०६ ॥
 भास्करश्च शङ्कश्च मातर्माधवश्च मन्त्रनायकश्च ।
 आत्मजेषु ते न सन्ति नान्तर्व्यापकान्तरिक्षविग्रहायाः ॥ ४०७ ॥
 वासवोऽपि देवि देवतात्मा वल्लभस्तव खलाङ्गनायाः ।
 आत्मजात अेव कीर्तनीयो देवतापथेन देववत्याः ॥ ४०८ ॥
 साशवस्युदीरितासि धीरैर्देहिनी विहायसेन्द्रसूस्त्वम् ।
 विङ्गमेदतोऽनुत्पतस्तकीर्तनं शवो ङि शक्तिवाचि ॥ ४०९ ॥
 नादितिर्विभिद्यते शवस्यास्सर्वदेव मातरं विदुर्ग्राम् ।
 सा मरुत्प्रसूरभाणि पृश्निः सापि भिद्यते ततो न देव्याः ॥ ४१० ॥
 शक्तिरेव सा न्यगादि पृश्निश्शक्तिरेव साऽदितिर्न्यभाणि ।
 शक्तिरेव साऽव्यधायि भद्रा शक्तिरेव सा शवस्यवादि ॥ ४११ ॥
 विज्जनः प्रकृष्टशक्तिभागं शब्दमेव पृश्निमाह धेनुम् ।
 या परैर्बुधैरभाणि गौरी मानवेष्टभाषयैव नारी ॥ ४१२ ॥
 व्यापकत्वकल्पितं विशालं देशमेव शक्तिभागमाहुः ।
 बुद्धिशालिनोऽदितिं सवित्रीं या परैर्विचक्षणैः स्मृता धौः ॥ ४१३ ॥
 नित्यमोदरूपशक्तिभागं पण्डिताः प्रकीर्तयन्ति भद्राम् ।
 उक्तिभेद्यत्तुरीप्रलुब्धाः सूरयः परे शिवां जुगुर्ग्राम् ॥ ४१४ ॥
 वीर्यरूपभाग अेव गणयः पण्डितैः शवस्यभाणि शक्तेः ।
 ओजसो न सोऽतिरिच्य तेशो भिद्यते ततो न वज्रमुग्रम् ॥ ४१५ ॥
 वज्रमेव भाषया परेषामुच्यते प्रयाण्ड्याण्डिकेति ।
 यद्विभूतिलेशयुम्भितात्मा ज्यते न केनचित्पृथिव्याम् ॥ ४१६ ॥

સર્વતો ગતિશ્શયીતિ શક્તિઃ કીર્ત્યતે બુધૈરુદારકીર્તિઃ ।
 સર્વભાગવાચકં પદં તત્ પાવનં પુરાતનં પ્રિયં નઃ ॥ ૪૧૭ ॥
 યશ્શયીતિ નામકીર્તયેન્ના પુષ્કરેણ તે શરીરવત્યાઃ ।
 દિવ્યસુન્દરી તનોરુતાહો તં પરાભવેન્ન દેવિ પાપમ્ ॥ ૪૧૮ ॥
 અમ્બરં વરં તવામ્બ કાયં યસ્સદા વિલોકયન્નૌપાસ્તે ।
 લોકજાલચક્રવર્તિજાયે તં પરાભવેન્ન દેવિ પાપમ્ ॥ ૪૧૯ ॥
 પૂર્ણિમાસુધાંશુભિમ્બવક્રં કુર્વિઆરિજાતપત્રનેત્રમ્ ।
 શુભ્રતાનિધાનમન્દહાસં કાલમેઘકલ્પકેશપાશમ્ ॥ ૪૨૦ ॥
 રત્નર્પણાભમગ્જુગણં ચમ્પકપ્રસૂનચારુનાસમ્ ।
 કુન્દકુડમલાભકાન્તદન્તં કલ્પપર્વિઆભદન્તચેલમ્ ॥ ૪૨૧ ॥
 સદ્ધરાભયપ્રદાયિહસ્તં સર્વદેવવન્દ્યાપાદકગ્જમ્ ।
 દિવ્યરત્નભૂષણૈરનર્ઘૈર્ભૂષિતં કનત્સુવાર્ણવર્ણમ્ ॥ ૪૨૨ ॥
 દિવ્યશુકલ્વસ્ત્રયુગ્મધારિ સ્વર્ગસાર્વભોમનેત્રહારિ ।
 યઃ સ્મરેદ્ધરાડ્ગનાવપુસ્તે તં પરાભવેન્ન દેવિ પાપમ્ ॥ ૪૨૩ ॥
 ભારતક્ષિતેરિદં જનન્યાશ્શોકજન્યબાષ્પવારિ હર્તુમ્ ।
 દેહિ શક્તિમાશ્રિતાય મહ્યં પાહિ ધર્મમિન્દ્રચિત્તનાથે ॥ ૪૨૪ ॥
 સદ્ધસિષ્ઠસન્તતેરિમાભિસ્સલ્લવેર્મયૂરસારિણીભિઃ ।
 સમ્મદં પ્રયાતુ શક્યેતસ્સમ્પ્રમોહિનીસરોજનેત્ર ॥ ૪૨૫ ॥
 ॥ દ્વિતીયો મનોરમાપાઠઃ ॥
 હસિતમાતતાયિપાતકપ્રમથનપ્રસિદ્ધવિક્રમમ્ ।
 અમરભૂમિપાલયોષિતો મમ કરોતુ ભૂરિમડ્ગલમ્ ॥ ૪૨૬ ॥
 કરુણયા પ્રયોદિતા ક્રિયાદ્ભરતભૂમિમક્ષયશ્રિયમ્ ।
 ચરણકગ્જરાજદિન્દિરા સુરનરેશ્વરસ્ય સુન્દરી ॥ ૪૨૭ ॥
 ન ભવનં ન વા જગત્પૃથ્ઙ્નિવસનાય તે સુરાર્થતે ।
 યદખિલાનિ વિષ્ટપાનિ તે વપુષિ સર્વમન્દિરાણિ ચ ॥ ૪૨૮ ॥
 મતિદવિષ્ઠસીમભાસુરં તવ શરીરમેવ પુષ્કરમ્ ।
 પરમપૂરુષસ્ય વલ્લભે ભુવનમેકમુચ્યતે બુધૈઃ ॥ ૪૨૯ ॥

તરણયસ્સુધાંશવસ્તથા સહ ભુવા ગ્રહાઃ સહસ્રશઃ ।
 અયિ જગન્તિ વિસ્તૃતાનિ તે વપુષિ પુષ્કરે જગત્યજે ॥ ૪૩૦ ॥
 બહુભિરુષણભાનુભિક્તતાત્ બહુભિરિન્દુભિર્વશીકૃતાત્ ।
 વિયતિ લોકજાલધાત્રિ તે શતગુણં બલં પ્રશિશ્યતે ॥ ૪૩૧ ॥
 ન વિભુરેકકસ્ય ભાસ્વતો વિભવમેવ ના પ્રભાષિતુમ્ ।
 કિમુત તે દધાસિ યોદરે ધૃતિમતાં શતાનિ તાદૃશામ્ ॥ ૪૩૨ ॥
 ઇહ વિહાયસા શરીરિણીમતિસમીપવાસિનીમપિ ।
 ન ખલુ કોડપિ લોકિતું પ્રભુર્ભગવતીં પરામયુક્તધીઃ ॥ ૪૩૩ ॥
 તદિદમુચ્યતે જનો જગદ્ગુરુમયમાદિદેવિ તે ।
 જનયતે યતોઽખિલં દૃશોર્વિષયભૂતમેતદાતતમ્ ॥ ૪૩૪ ॥
 બહુલતારકાગણૈર્યુતં કિમપિ ખં તવેહ વર્ષાણિ ।
 શયિ વિભજ્ય ભાષયૈકયા સુકવયો મહોજગદ્ધિદુઃ ॥ ૪૩૫ ॥
 ઇદમિનેન્દુભૂવિલક્ષણૈર્દિનકરૈસ્સુધાકરૈર્ગૃહિઃ ।
 બહુજગદ્ભિરન્વિતં મહોજગદ્દેવધાત્રિ નૈકકમ્ ॥ ૪૩૬ ॥
 અજરમવ્યયં સનાતનં મુનિજનૈકવેદૈર્ભવમ્ ।
 ન ભવતીં વિના તપોજગતૃથગશેષનાથનાથિકે ॥ ૪૩૭ ॥
 સકલદૃશ્યમૂલકારણં તવ ચ સંશ્રયો નિરાશ્રયઃ ।
 જનનિ સત્યલોક સંજ્ઞયા પરમપૂરુષોઽભિધીયતે ॥ ૪૩૮ ॥
 અયિ પુરાતનર્ષિભાષયા ગગનમેતદાપ ઈરિતાઃ ।
 અથ યદાસુવીર્યમુજ્જિતં ભગવતસ્ત્વમેવ તત્પરે ॥ ૪૩૯ ॥
 શયિ વિરાડ્ભવત્યભાષત શ્રુતિરપીદમેવ નામ તે ।
 વિતતવિશ્વવિગ્રહાત્મનિ પ્રથિતમેતદાહમયં પરમ્ ॥ ૪૪૦ ॥
 ઉપનિષદ્ધિરા વિરાડ્બુધૂઃ પુરુષ એષ ભાષયાન્યયા ।
 ઉભયથાપિ સાધુ તત્પદં ભવતિ તે ન સંશયાસ્પદમ્ ॥ ૪૪૧ ॥
 ન વનિતા ન વા પુમાન્ ભવેજગતિ યોઽન્તરશશરીરિણામ્ ।
 તનુષુ લિડ્ગભેદદર્શનાત્ તનુમતશ્ચ લિડ્ગમુચ્યતે ॥ ૪૪૨ ॥
 અખિલનાથવીર્યધારણાઞ્ગનભૂમિરડ્ગનામતા ।
 સકલલોકબીજભૂત્વતો ગગનદેશ એષ પૂરુષઃ ॥ ૪૪૩ ॥

સ્ફુટવિભક્તગાત્રલક્ષ્મણાં નિયતવાદિનામદર્શનાત્ ।
 ન પુરુષો વિયદ્યથા વયં ન વનિતા વિયદ્યથૈવ નઃ ॥ ૪૪૪ ॥
 અભિવિમાનતોડથ વા શયી વિબુધરાજયોર્વિલક્ષણાત્ ।
 વરવિલસિની વિયત્તનુસ્સદવિકારમુત્તમઃ પુમાન્ ॥ ૪૪૫ ॥
 હૃદયમલ્પમપ્યદો જનન્યનવમં વિશાલપુષ્કરાત્ ।
 વિમલદેહદુર્ગમધ્યગં સકલરાણિ સૌધમસ્તુ તે ॥ ૪૪૬ ॥
 વિકસિતં નિજાશુવીચિભિક્તદયમાલયં વિશામ્બ મે ।
 વિકચમુષ્ણાભાનુભાનુભિર્દશશતચ્છદં યથા રમા ॥ ૪૪૭ ॥
 હૃદયસાધુસૌધશાયિનીં નયનરમ્યહર્મ્યચારિણીમ્ ।
 ભુવનરાજચિત્તમોહિનીં નમત તાં પરં વિલાસિનીમ્ ॥ ૪૪૮ ॥
 તવ પરે મરીચિવીચયસ્તનુગુહાં પ્રવિશ્ય વિશ્રુતે ।
 ભરતભૂમિરક્ષણોદ્યતં ગણપતિં ક્રિયાસુરુજ્જવલમ્ ॥ ૪૪૯ ॥
 ગણપતેર્મનોરમા ઇમાસ્સુગુણવેદિનાં મનોરમાઃ ।
 અવહિતા શૃણોતુ સાદરં સુરમહીપતેર્મનોરમાઃ ॥ ૪૫૦ ॥
 ॥ તૃતીયો મણિરાગપાદઃ ॥
 જ્યોતિષાં નૃપતિઃ સકલાનાં શાન્તિમેવ સદાભિદધાનઃ ।
 નિર્મલો હરતાત્સુરરાણીમન્દહાસલવો મમ પાપમ્ ॥ ૪૫૧ ॥
 દુષ્ટલોકદવિષ્ણપદાબ્જા શિષ્ટશોકનિવારણદક્ષા ।
 નાકલોકમહીપતિરામા ભારતસ્ય ધુનોત્વસુખાનિ ॥ ૪૫૨ ॥
 દેવમૌલિમણીકિરણોભ્યો વિક્રમં સ્વયમેવ દદાના ।
 દેવરાજવધૂપદપદ્મશ્રીસ્તનોતુ સદા મમ ભદ્રમ્ ॥ ૪૫૩ ॥
 દેવિ તે વદનં બહુકાન્તં સાક્ષિ તત્ર પુરન્દરચેતઃ ।
 અમ્બ તે ચરણાવતિકાન્તાવત્ર સાક્ષિ મનઃ સ્મરતાં નઃ ॥ ૪૫૪ ॥
 ભાસુરં સુરસંહતિવન્દ્યં સુન્દરં હરિલોચનહારિ ।
 પાવનં નતપાપવિદારિ સ્વર્ગરાણિ પદં તવ સેવે ॥ ૪૫૫ ॥
 જડ્ઘિકે જયતસ્તવ માતઃ સઞ્ચ એવ રુચાં યદધીનઃ ।
 વાસવસ્ય દૃશાં ચ સહસ્રં ચદ્વિલોકનલોભવિનમ્ ॥ ૪૫૬ ॥

સચ્ચિની તવ વાસવકાન્તે રામણીયકસારનિશાન્તે ।
 વન્દતે વિનયેન મમેયં વન્દિનસ્તવ પાવનિ વાણી ॥ ૪૫૭ ॥
 ઇન્દ્રનારિ કટિસ્તવ પૃથ્વીમાણ્ડલસ્યતુલા મહનીયે ।
 મધ્યમો નભસઃ પ્રતિમાનં ભોગિનાં ભુવનસ્ય ચ નાભિઃ ॥ ૪૫૮ ॥
 ધીરતાં કુરુતે વિગતાસું સા સુપર્વપતેર્નિશિતાગ્રા ।
 સા તવામ્બ મનોભવશસ્ત્રી રોમરાજિરઘં મમ હન્તુ ॥ ૪૫૯ ॥
 રોમરાજિભુજ્ઙગશિશુસ્તે દેવિ દેવપતેર્દુદયસ્ય ।
 દંશનેન કરોત્યયિ મોહં જીવિતાય ચિરાય વિચિત્રમ્ ॥ ૪૬૦ ॥
 પૂર્ણાંભેમઘટવિવ શકાવાહિતાં દધતાવયિ શક્તિમ્ ।
 વિશ્વપોષણકર્મણિ દક્ષાવમ્બ દુગ્ધધરૌ જયતસ્તે ॥ ૪૬૧ ॥
 લોકમાતરુરોરુહપૂર્ણસ્વાર્ણકુમ્ભગતા તવ શક્તિઃ ।
 લોકપાલનકર્મણિ વીર્યં દેવિ વજ્રધરસ્ય બિભર્તિ ॥ ૪૬૨ ॥
 અક્ષયામૃતપૂર્ણઘટૌ તે શકપત્નિ કુચૈ તવ પીત્વા ।
 લોકબાધકભીકરરક્ષો ધૂનને પ્રભભૂવ જયન્તઃ ॥ ૪૬૩ ॥
 હસ્તયોસ્તવ માર્દવમિન્દ્રો ભાષતાં સુષમામપિ દેવઃ ।
 દાતૃતામનયોર્મુનિવર્ગો વર્ણયત્યજરે પટ્ટતાં ચ ॥ ૪૬૪ ॥
 પુષ્પમાલ્યમુદોરપિ બાહોઃ શક્તિરુગ્રતમાશરનાશે ।
 દૃશ્યતે જગતામધિપે તે ભાષતાં તવ કસ્તનુતત્ત્વમ્ ॥ ૪૬૫ ॥
 કમ્બુકણ્ઠિ તવેશ્ચરિ કણ્ઠસ્તારહારવિતાનવિરાજી ।
 દેવરાડ્ભુજલોચનપથ્યો દેવિ મે ભણતાદ્ભુભદ્રમ્ ॥ ૪૬૬ ॥
 આનનસ્ય ગભસ્તિનિધેસ્તે રામણીયકમદ્ભુતમીથે ।
 અપ્યમર્ત્યનુતામ્બિલસિદ્ધેર્વાસવસ્ય વશીકરણાય ॥ ૪૬૭ ॥
 ન પ્રસન્નમલં રવિબિમ્બિં ચન્દ્રબિમ્બમતીવ ન ભાતિ ।
 સુપ્રસન્નમહોજ્જ્વલમાસ્યં કેન પાવનિ તે તુલયામઃ ॥ ૪૬૮ ॥
 લોચને તવ લોકસવિત્રિ જ્યોતિષઃ શવસશ્ચ નિધાને ।
 વક્તુમબ્જસમે નનુ લજ્જે ધોરણીમનુસૃત્ય કવીનામ્ ॥ ૪૬૯ ॥
 આયતોજ્જ્વલપક્ષમલનેત્રા ચમ્પકપ્રસવોપમનાસા ।

રત્નદર્પણરમ્યકપોલા શ્રીલિપિધુતિસુન્દરકર્ણા ॥ ૪૭૦ ॥
 અષ્ટમીશશિભાસુરભાલા વિષ્ટપત્રયચાલકલીલા ।
 સ્મેરચારુમુખી સુરભર્તુઃ પ્રેયસી વિદધાતુ શિવં મે ॥ ૪૭૧ ॥
 મન્દહાસલવેષુ વલક્ષા મેચકા ચિકુરપ્રકરેષુ ।
 શોણતામધરે દધતી સા રક્ષતુ પ્રકૃતિસ્ત્રિગુણા નઃ ॥ ૪૭૨ ॥
 સર્વલોકવધૂજનમધ્યે યાં શ્રુતિસ્સુભગામભિધત્તે ।
 યા દિવો જગતો રુચિસારસ્તાં નમામિ પુરન્દરરામામ્ ॥ ૪૭૩ ॥
 સ્વર્ગભૂપતિલોચનભાગ્યશ્રીશરીરવતી જલજાક્ષી ।
 ભારતસ્ય કરોતુ સમર્થ રક્ષણે નરસિંહતનૂજમ્ ॥ ૪૭૪ ॥
 લોકમાતુરિમે રમણીયાઃ પાકશાસનચિત્તરમણ્યાઃ ।
 અર્પિતાઃ પદયોર્વિજયન્તાં સત્કવેઃ કૃતયો મણિરાગાઃ ॥ ૪૭૫ ॥
 ॥ ચતુર્થો મેઘવિતાનપાદઃ ॥
 અમરક્ષિતિપાલકચેતો મદનં સદનં શુચિતાયાઃ ।
 સ્મિતમાદિવધૂવદનોત્થં હરતાદખિલં કલુષં મે ॥ ૪૭૬ ॥
 સુતરામધનામતિખિન્નામધુના બહુલં વિલપન્તીમ્ ।
 પરિપાતુ જગત્રયનેત્રી ભરતક્ષિતિમિન્દ્રપુરન્દ્રી ॥ ૪૭૭ ॥
 સ્થલમેતદમર્ત્યનૃપાલપ્રમદે તવ મેઘવિતાનમ્ ।
 અયિ યત્ર પરિસ્ફુસીશે તટિદુજ્જવલવેષધરા ત્વમ્ ॥ ૪૭૮ ॥
 તટિતા તવ ભૌતિકતન્વા જિતમમ્બુધરે વિલસન્ત્યા ।
 ઉપમા ભુવિ યા લલિતાનાં યુવચિત્તહૃતાં વનિતાનામ્ ॥ ૪૭૯ ॥
 સ્ફુરિતં તવ લોચનહારિ સ્તનિતં તવ ધીરગભીરમ્ ।
 રમણીયતયા મિલિતા તે શચિ ભીકરતા ચપલાયાઃ ॥ ૪૮૦ ॥
 ચપલે શચિ વિસ્ફુરસીન્દ્ર ઘનજાલપતિં મદ્યન્તી ।
 દિતિજાતમવગ્રહસંજ્ઞાં જનદુઃખકરં દમયન્તી ॥ ૪૮૧ ॥
 પ્રભુમભ્રપતિં રમયન્તી દુરિતં નમતાં શમયન્તી ।
 હરિતાં તિમિરાણિ હરન્તી પવમાનપથે વિલસન્તી ॥ ૪૮૨ ॥
 અલઘુસ્તનિતં વિદધાના બલમુગ્રતમં ચ દધાના ।

હૃદયાવરકં મમ માયાપટલં તટિદાશુ ધુનોતુ ॥ ૪૮૩ ॥
 સુરપાર્થવજીવિતનાથે નિખિલે ગગને પ્રવહન્ત્યાઃ ।
 તટિતસ્તવ વીચિષ્ઠુ કાચિચ્ચપલા લસતીહ પયોદે ॥ ૪૮૪ ॥
 વિબુધપ્રણુતે ધનિકાનાં ભવનેષુ ભવન્ત્યયિ દીપાઃ ।
 પટ્ટયન્નબલાદુદિતાનાં તવ દેવિ લવાઃ કિરણાનામ્ ॥ ૪૮૫ ॥
 વ્યજનાનિ ચ ચાલયસિ ત્વં બત સર્વજગન્નરૂપજાયે ।
 વિબુધોડભિદધાત્વથવા કો મહતાં ચરિતસ્ય રહસ્યમ્ ॥ ૪૮૬ ॥
 ઇહ ચાલિત ઈડ્યમનીષૈરયિ ચન્નવિશેષવિધિઙ્ઘૈઃ ।
 બહુલાદ્ભુતકાર્યકલાપસ્તટિતસ્તવ માતરધીનઃ ॥ ૪૮૭ ॥
 અચરસ્તરુગુભ્મલતાદિઃ સકલશ્ચ ચરો ભુવિ જન્તુઃ ।
 અનિતિ પ્રમદે સુરભર્તુસ્તટિતસ્તવ દેવિ બલેન ॥ ૪૮૮ ॥
 મનુતે નિખિલોડપિ ભવત્યા મનુજોડનિતિ વક્તિશ્શૃણોતિ ।
 અવલોકયતે ચ ભણામઃ કિમુ તે જગદ્મબ વિભૂતિમ્ ॥ ૪૮૯ ॥
 અતિસૂક્ષ્મપવિત્રસુષુમ્ણાપથતસ્તનુષુ પ્રયતાનામ્ ।
 કુલકુણ્ડકૃશાનુશિખા ત્વં જ્વલસિ ત્રિદશાલયનાથે ॥ ૪૯૦ ॥
 ઇતરો ન સુરક્ષિતિપાલાહુલકુણ્ડગતો જ્વલનોડયમ્ ।
 ઇતરેન્દ્રવિલાસિનિ ન ત્વહુલકુણ્ડકૃશાનુશિખેયમ્ ॥ ૪૯૧ ॥
 કુલકુણ્ડકૃશાનુશિખાયાઃ કિરણૈઃ શિરસિ સ્થિત એષઃ ।
 દ્રવતીન્દુરનારતમેતદ્રપુરાત્મમયં વિદધાનઃ ॥ ૪૯૨ ॥
 મદકૃદ્બહુલામૃતધારાપરિપૂતમિદં મમ કાયમ્ ।
 વિદધાસિ ભજન્મનુજામે કુલકુણ્ડધનંજયદીમે ॥ ૪૯૩ ॥
 શિરસીહ સતઃ સિતભાનોરમૃતેન વપુર્મદમેતિ ।
 હૃદિ ભાત ઇનસ્ય ચ ભાસા મતિમેતુ પરાં શચિ ચેતઃ ॥ ૪૯૪ ॥
 મમ યોગમદેન ન તૃપ્તિનિજદેશદશાવ્યથિતસ્ય ।
 અવગન્તુમુપાયમમોદં શચિ ભાસય મે હૃદિ ભાનુમ્ ॥ ૪૯૫ ॥
 વિદિતઃ પ્રમદસ્ય વિધાતુઃ શશિનો જનચિત્રિ વિલાસઃ ।
 અહમુત્સુક ઈશ્વરિ ભાનોર્વિભવસ્ય ચ વેતુમિયત્તામ્ ॥ ૪૯૬ ॥

वरुणस्य द्दिशि प्रवडन्ती मद्यमम्ब करोषि मडान्तम् ।
 द्दिशि वज्रभृतः प्रवडन्ती कुरु बुद्धिमकुण्डितसिद्धिम् ॥ ४९७ ॥
 अमलामधिरुड्य सुषुम्णां प्रवडस्यधुनाम्ब मदाय ।
 अमृतामधिरुड्य य किञ्चित्प्रिवडेश्वरि बुद्धिबलाय ॥ ४९८ ॥
 भरतक्षितिष्वाणकर्मण्यभिधाय मनोऽमुपायम् ।
 अथ देवि विधाय य शक्तं कुरु मां कृतिनं शयि भक्तम् ॥ ४९९ ॥
 नरसिंहसुतेन कवीनां विभुना रयितैः कमनीयैः ।
 परितृप्यतु मेघवितानैर्मरुतामधिपस्य पुरन्ध्री ॥ ५०० ॥
 ॥ पञ्चमं पाङ्क्तं शतकं समाप्तम् ॥

॥ अथ षष्ठं त्रैष्टुभं शतकम् ॥

॥ प्रथम उपजातिपादः ॥

मन्दोऽपि बोधं विदधन्मुनीनां स्वच्छोऽपि रागं त्रिदशेश्वरस्य ।
 अल्पोऽपि धुन्वन्डरितां तमांसि स्मिताङ्कुरो भातु जयन्तमातुः ॥ ५०१ ॥
 अशेषपापौघनिवारणाय भाग्यस्य पाकाय य देवराज्ञी ।
 शोकाकुलां भारतभूमिमेतां लोकस्य माता वृदये करोतु ॥ ५०२ ॥
 धर्मद्विषामिन्द्रनिरादराणां संडारकर्मण्यतिजागरुडकाम् ।
 देवीं परां देवपथे ज्वलन्तीं प्रयण्डयण्डीं मनसा स्मरामि ॥ ५०३ ॥
 व्यामा तटिद्धा गगने निगूढा नारी सुरेशानमनोरमा वा ।
 शक्तिः सुषुम्णापथयारिणी वा प्रयण्डयण्डीति पदस्य भावः ॥ ५०४ ॥
 समस्तलोकावनिनाथिकायाः सुपर्वमार्गोऽण शरीरवत्याः ।
 मातुर्भुङ्क्षो मडनीयसारं विज्ञानवन्तस्तटितं भाणन्ति ॥ ५०५ ॥
 निगूढतेजस्तनुरम्बिकेयं प्रयण्डयण्डी परितो लसन्ती ।
 अव्यक्तशब्देन शरीरवत्याः काल्याः कवीनां वयनेषु भिन्ना ॥ ५०६ ॥
 शब्दं विना नैव कदापि तेजस्तेजो विना नैव कदापि शब्दः ।
 शक्तिद्वयं सन्ततयुक्तमेतत्कथं स्वरूपेण भवेद्विभक्तम् ॥ ५०७ ॥
 अेकैव शक्तिर्ज्वलति प्रकृष्टा स्वरत्यपि प्राभवतः समन्तात् ।

छियाविभेदाद्विड पण्डितानां शक्तिद्रयोक्तिस्तु समर्थनीया ॥ ५०८ ॥

अेकछियायाश्च इलप्रभेदात्पुनर्विभागः छियते बहुज्ञैः ।

कालीं य तारां स्वरभग्नमाहुः प्रयाण्डयाण्डीं ललितां य तेजः ॥ ५०९ ॥

सम्पद्यते शब्दगतेर्लिं कालः शब्दो वरेण्यस्तदभाणि काली ।

ध्यातेन शब्देन भवं तरेद्यद्सुधास्ततः शब्दमुशान्ति ताराम् ॥ ५१० ॥

यदक्षरं वेदविदामृषीणां वेदान्तिनां यः प्रणवो मुनीनाम् ।

गौरी पुराणेषु विपश्चितां या सा तान्त्रिकाणां वयनेन तारा ॥ ५११ ॥

सम्पद्यते संलृतिरोजसा यत्प्रयाण्डयाण्डी तद्गुदीरितौजः ।

सिध्नेदशेषोऽनुभवो यदोजस्यतो बुधास्तां ललितां वदन्ति ॥ ५१२ ॥

प्रयाण्डयाण्डीं लघुना पदेन याण्डीं विदुः केचन बुद्धिमन्तः ।

अेके विदः श्रेष्ठमखोमयीं तां लक्ष्मीं मलयूर्वपदां वदन्ति ॥ ५१३ ॥

अतीव सौम्यं ललितेति शब्दं प्रयाण्डयाण्डीति पदं य भीमम् ।

देवीं दधाना सुतरां मनोज्ञा घोरा य नित्यं लृष्टि मे विभातु ॥ ५१४ ॥

प्रयाण्डयाण्डीं तु शरीरभाजं तनूषु योगेन विभिन्नशीर्षाम् ।

शक्तिं सुषुम्णासरणौ यरन्तीं तां छिन्नमस्तां मुनयो वदन्ति ॥ ५१५ ॥

कपालभेदो यदि योगवीर्यात्सम्पद्यते श्रुवत अेव साधोः ।

तमेव सन्तः प्रवदन्ति शीर्षच्छेदं शरीरान्तरभासि शक्तेः ॥ ५१६ ॥

उदीर्यसे निर्जरराजपत्नि त्वं छिन्नमस्ता यमिनां तनूषु ।

उज्ज्वलम्भाणे विश्वसवित्रि यस्याः कायं भवेद्द्वैद्युतयन्त्रतुल्यम् ॥ ५१७ ॥

पितुर्नियोगात्तनयेन कृत्ते मस्ते जनन्याः डिल रेणुकायाः ।

त्वमाविशः पावनि तत्कभन्धं तद्वा त्वमुक्तासि निःकृत्तमस्ता ॥ ५१८ ॥

छिन्नं शिरः कीर्णकयं दधानां करेण कण्ठोद्गतरक्तधाराम् ।

रामाम्बिकां दुर्जनकालरात्रिं देवीं पवित्रं मनसा स्मरामि ॥ ५१९ ॥

ध्रुवो रमा यन्द्रधरस्य रामा वाग्जवैरोयसदीर्घनिर्ये ।

दूर्यद्रयं शस्त्रकुशानुजाये विधानुपाणां सुरराजशक्तेः ॥ ५२० ॥

मायाद्विवारं यदि सैकवर्णां विधैकवर्णां यदि धेनुरेका ।

धेन्वादि सम्भोधनमस्त्रमज्ञेर्विलासिनी येति धरेन्दुवर्णा ॥ ५२१ ॥

ચતુષ્ચેત્રન્યતમં ગૃહીત્વા મન્ત્ર મહેન્દ્રસ્ય મનોધિનાથામ્ ।
ભજેત યસ્તાન્નિકદિવ્યભાવમાશ્રિત્ય સિદ્ધીઃ સકલાઃ સ વિન્દેત્ ॥ ૫૨૨ ॥

સંહોત્રમિત્યદ્ભુતશક્તિયુક્તં વૃષાકપેર્દર્શનમમ્બ મન્ત્રમ્ ।
યો વૈદિકં તે મનુજો ભજેત કિઞ્ચિન્ન તસ્યેહ જગત્યસાધ્યમ્ ॥ ૫૨૩ ॥

પ્રચણ્ડચણ્ડિ પ્રમદે પુરાણિ પુરાણવીરસ્ય મનોધિનાથે ।
પ્રચચ્છ પાતું પટુતાં પરાં મે પુણ્યામિમામાર્થનિવાસભૂમિમ્ ॥ ૫૨૪ ॥

પ્રપચ્ચરાણીં પ્રથિતપ્રભાવાં પ્રચણ્ડચણ્ડીં પરિકીર્તયન્ત્યઃ ।
એતાઃ પ્રમોદાય ભવન્તુ શક્તેરુપાસકાનામુપજાતયો નઃ ॥ ૫૨૫ ॥

॥ દ્વિતીયો રથોદ્ધતાપાદઃ ॥

ક્ષાલનાય હરિતાં વિભૂતયે વિષ્ટપસ્ય મદનાય વજ્રિણઃ ।
તજ્જયન્તજનનીમુખાબ્જતો નિર્ગતં સ્મિતમઘં ધુનોતુ નઃ ॥ ૫૨૬ ॥

અન્નલોપકુશભીરુકપ્રજાં ભિન્નભાવબલહીનનેતુકામ્ ।
વાસવસ્ય વરવર્ણિની પરૈરર્દિતામવતુ ભારતાવનિમ્ ॥ ૫૨૭ ॥

પાણિપાદમનિમેષરાહ્ણિ તે પારિજાતનવપલ્લવોપમમ્ ।
અક્ષપાવિરહમડ્ગભાસરિદ્વાસિચક્રમિથુનં કુચદ્રયમ્ ॥ ૫૨૮ ॥

પૂર્ણચન્દ્રચશસોડપહારકં સમ્પ્રસાદસુષમાસ્પદં મુખમ્ ।
જ્ઞાનશક્તિરુચિશેવધીદૃશૌ રક્ત્વર્ણકસુધાઘનોડધરઃ ॥ ૫૨૯ ॥

મર્દયત્તિમિરમુદ્ધતં દિશાં અલ્પમચ્ચધિકવૈભવં સ્મિતમ્ ।
પ્રાવૃડન્તયમુનાતરડ્ગવન્નત્વચારુરતિપાવનઃ કથઃ ॥ ૫૩૦ ॥

વલ્લકીં ચ પરુષધ્વનિં વદન્ દુઃખિતસ્ય ચ મુદાવહઃ સ્વરઃ ।
ચારુ હાવશબલાડલસા ગતિઃ કાયધામવચસાં ન પદ્ધતૌ ॥ ૫૩૧ ॥

યોગસિદ્ધિમતુલાં ગતા મતિશ્ચાતુરી ચ બુધમણ્ડલસ્તુતા ।
વિષ્ટપત્રિતયરાજ્યતોડચસિ ત્વં સુખાય મહતે બિડૌજસઃ ॥ ૫૩૨ ॥

ત્વામુદીક્ષ્ય ધૃતદેવતાતનું દીપ્તપક્ષ્મલવિશાલલોચનામ્ ।
આદિતો જનનિ જન્મિનામભૂદ્ વાસવસ્ય રતિરાદિમે રસે ॥ ૫૩૩ ॥

આદિમં રસમનાદિવાસના વાસિતૌ પ્રથમમન્વગૃહ્ણતામ્ ।
સમ્મદસ્ય નિધિમાદિદમ્પતી સોડચલત્રિભુવને તતઃ ક્રમઃ ॥ ૫૩૪ ॥

ज्यायसा द्विविषदां पुरातनी नीलकञ्जनयना विलासिनी ।
यद्विहारमतनोत्प्ररोचनं तत्सतामभवदादिमे रसे ॥ ५३५ ॥
न त्वदम्भ नलिनाननाऽधिका नापि नाकपतितोऽधिकः पुमान् ।
नाधिकं य वनमस्ति नन्दनात्रादिमादपि रसोऽधिको रसात् ॥ ५३६ ॥
नायिका त्वमसमानयारुता नायकः स मरुतां महीपतिः ।
नन्दनं य रसरङ्गभूः कथं मन्मथस्य न भवेद्विडोत्सवः ॥ ५३७ ॥
देवि वां मृतिकथैव दूरतो जातुचिद्रवति नैव यौवनम् ।
काङ्क्षितः परिकरो न दुर्लभः किं रसः परिणामेद्विडान्यथा ॥ ५३८ ॥
विष्टपस्य युवराजकेशवे त्राणभारमभिलं निधाय वाम् ।
क्रीडतोरमरराज्ञि नन्दने क्रीडितानि मम सन्तु भूतये ॥ ५३९ ॥
यद्युवाममरराज्ञि नन्दने कुर्वतो रडसि देवि मन्त्राणाम् ।
तत्र येन्मम कृतिर्भनागियं स्पर्शमिति भुवि को नु मत्कृती ॥ ५४० ॥
कन्दनं यद्वि ममेल वन्दिनो नन्दने विडरतोः सवित्रि वाम् ।
अन्तरायकृदथाञ्जकान्ति ते सम्प्रगृह्य चरणं क्षमापये ॥ ५४१ ॥
योषितामपि विमोडनाकृतिर्भोडनं तु पुरुषसंडतेरपि ।
छन्द्रमम्बरमयां बभूविथ त्वं रसार्द्रलुडया लसद्रसम् ॥ ५४२ ॥
दिव्ययन्दनरसानुलेपनैः पारिजातसुमतल्यकल्पनैः ।
यारुगीतकृतिभिश्च भेजिरे नाकलोडवनदेवताश्च वाम् ॥ ५४३ ॥
स्वर्णदीसलिलशीकरोक्षिताः पारिजातसुमगन्धधारिणः ।
नन्दने त्रिदशलोकराज्ञि वां केपि भेजुरलसाः समीरणाः ॥ ५४४ ॥
आदधासि सकलाङ्गनाधिके पद्मगन्धिनि सुधाधराधरे ।
मञ्जुवाणि सुकुमारि सुन्दरि त्वं सुरेन्द्रसकलेन्द्रियार्थनम् ॥ ५४५ ॥
आद्विदेवि वदनं तवाभवत् कान्तिधाम मदनं द्विवस्यतेः ।
आननादपि रसामृतं किंरन्निष्ठमं विलसितं कलं गिराम् ॥ ५४६ ॥
यारुवाग्विलसिताय्य निस्तुलप्रेमवीचिरुचिरं विलोडितम् ।
वीक्षितादपि विलासविश्रमस्थानमल्पमलसं शुचिस्मितम् ॥ ५४७ ॥
भासुरेन्द्रदृढबाहुपञ्जरे लज्जया सलज्जया नमन्मुष्मी ।
तद्विलोचनविकर्षकालका पातु मां त्रिदिवलोडनायिका ॥ ५४८ ॥

भारतक्षितिषिषाधवारणो तत्सुतं गाणपतिं कृतोद्यमम् ।
 आधधातु पटुमर्जुनस्मिता दृर्जनप्रमथनक्षमा शयी ॥ ५४८ ॥
 थारुशब्कलिताः कृतीरिमाः सत्कविक्षितिभुजो रथोद्धृताः ।
 सा शृणोतु सुरमेदिनीपतेर्नेत्रयित्तमदनी विलासिनी ॥ ५५० ॥
 ॥ तृतीयो मौञ्जिकमालापादः ॥
 निर्मलभासां द्विशि द्विशि कर्ता पुण्यमतीनां वृद्धि वृद्धि धर्ता ।
 पालयतान्मामनघविलासः शङ्कभ्रिश्चः सितदरडासः ॥ ५५१ ॥
 पुण्ययत्रिा मुनिजनगीता वासवकान्ता त्रिभुवनमाता ।
 वत्सलभावाधवतु विदूनां भारतभूमिं धनभलडीनाम् ॥ ५५२ ॥
 कोटितटिद्रत्तव तनुकान्तिः पूर्णसमाधेस्तव वृद्धि शान्तिः ।
 वासवभामे भगवति धोरः शत्रुविदारी तव भुजसारः ॥ ५५३ ॥
 आश्रयभूतं सुमधुरताया आलयभूतं जलधिसुतायाः ।
 वासवदृष्टेस्तवमुभमभञ्जं किङ्कदृष्टेस्तव पदमभञ्जम् ॥ ५५४ ॥
 पादसरोजं वृञ्जिण्डरं ते यो भजते ना सुरपतिकान्ते ।
 तत्र कटाक्षा अथि शतशस्ते तस्य समस्तं भगवति उस्ते ॥ ५५५ ॥
 ज्ञापकशक्तिः प्रतिनरमस्तं कारकशक्तिः प्रतिनरुडस्तम् ।
 वासवयक्षुस्सुकृतकृलश्रीर्भातु ममान्तः सुरभुवनश्रीः ॥ ५५६ ॥
 मन्त्रपराणां वयसि वसन्ती ध्यानपराणां मनसि लसन्ती ।
 भक्तिपराणां वृद्धि विडरन्ती भाति पराम्भा नभसि यरन्ती ॥ ५५७ ॥
 सेवकपापप्रशमननामा द्विज्जिमिरौधप्रमथनधामा ।
 उज्ज्वलशस्त्रा रणभुवि भीमा पातु नतं मां हरिडयशामा ॥ ५५८ ॥
 योगिनि शक्तिर्विलससि दान्तिः योषिति शक्तिर्विलससि कान्तिः ।
 ज्ञानिनि शक्तिर्विलससि तुष्टिः धन्विनि शक्तिर्विलससि दृष्टिः ॥ ५५९ ॥
 सङ्गिनि शक्तिर्विलससि निद्रा ध्यातरि शक्तिर्विलससि मुद्रा ।
 वासवकान्ते गगननिशान्ते भाषितुमीशः क्व नु विलवं ते ॥ ५६० ॥
 यद्वित्जानां दमनमवकं केशवउस्ते विलसति यङ्कम् ।
 तत्र कला ते भगवति भद्रा कायन भारं वडति विनिद्रा ॥ ५६१ ॥

दृष्टनिशाटप्रशमनशीलं यत् सितभूमृत्पतिकरशूलम् ।
 तत्र मर्मडोशस्तव जगदीशे राजति कश्चित्पटुररिनाशे ॥ ५६२ ॥
 यन्निजरोयिक्ततरिपुसारं वासवउस्ते कुलिशमुदारम् ।
 तत्र तवांशो विलसति दिव्यः कश्चन भासो भगवति भव्यः ॥ ५६३ ॥
 अम्बरदेशे सुमडति गुप्ता पङ्कजबन्धौ विलसति दीप्ता ।
 राजसि मातर्लिमरुचिशीता वेदिङ्कशानौ ऋतुभृतिपूता ॥ ५६४ ॥
 सूक्ष्मरजोभिर्विडितमुदारं यज्जगद्वेत्तन्नगनमपारम् ।
 तत्तववेदः प्रवदति कायं पावनि भानुस्तव तनुजोऽयम् ॥ ५६५ ॥
 ष्ठरि नैकस्तव भरतेजाः तेऽपि य सर्वे जननि तनूजाः ।
 उज्वलभेटाः कुवदति कायाः पावनि कस्ते प्रवदतु मायाः ॥ ५६६ ॥
 या मडिमानं प्रथयति भूमिः पावनकीर्तिर्जलनिधिनेमिः ।
 सेयमपीशे भवति सुपुत्री वासवजाये तव जनधात्री ॥ ५६७ ॥
 अङ्ग सभायो विरमतसङ्गाश्चञ्चलविषयाणां कृतमतिभङ्गात् ।
 ध्यायत चित्ते धृतभयभीजं वासवजायायररासरोजम् ॥ ५६८ ॥
 पापमशेषं सपदि विडातुं शक्तिमनल्पामपि परिधातुम् ।
 येतसि साधो कुरु परिपूतं वासवजायापदजलजलतम् ॥ ५६९ ॥
 ष्ठरि वन्द्युतिभृतिमेधे काङ्क्षितनीराण्यसृजति मोधे ।
 निर्मलकीर्तस्तव शशि गानं शक्षयति कर्तुं तद्दुःकदानम् ॥ ५७० ॥
 आभयवीर्याद्विगलति सारे ज्जवति किञ्चिद्विसनगनीरे ।
 रक्षति जन्तुं तव शशि नाम प्राज्ञजनैरथगणितधाम ॥ ५७१ ॥
 मध्यमलोके स्यति शुशिरुग्रा राजसि नाके विभवसमग्रा ।
 प्राणेशरीरे भवसि विचित्र वासवजाये विविधयरित्र ॥ ५७२ ॥
 व्योम्नि वपुस्ते विनिडतपापं विश्रुतलीलं तव दिवि रुपम् ।
 कर्मवशात्ते भवति स भोगः प्राणेशरीरे भगवति भागः ॥ ५७३ ॥
 भारतभूमेः शुभमपडन्तुं श्रेष्ठमुपायं पुनस्वगन्तुम् ।
 वासवजाये दिश मम बुद्धिं पावनि माये कुरु कुरु सिद्धिम् ॥ ५७४ ॥
 सम्भद्यन्तीर्बुधजनमेताः स्वर्गधरित्रीपतिसतिपूताः ।

મૌક્તિકમાલાઃ શૃણુ નુતિકર્તુર્ભક્તિભદ્રાઃ કવિકુલભર્તુઃ ॥ ૫૭૫ ॥

॥ ચતુર્થઃ સુમુખીપાદઃ ॥

અજિતમિનાગ્નિતટિચ્છશિભિઃ મમ હૃદયસ્ય તમઃ પ્રબલમ્ ।

અમરપતિપ્રમદાહસિતં વિમલઘૃણિપ્રકરૈર્હરતુ ॥ ૫૭૬ ॥

સુરનૃપતેર્દયિતા વિનતાહિતશમની લુલિતામિતરૈઃ ।

વરકરુણાવરુણાલયદૃઙ્મમ જનનીમવતાદવનિમ્ ॥ ૫૭૭ ॥

પટ્ટતપસો જમદગ્નિમુનેરિહ સહધર્મચરી ભુવને ।

તનયનિકૃત્તશિરઃ કમલાં વરમતિમાવિશદિન્દ્રવધૂઃ ॥ ૫૭૮ ॥

યદુકુલકીર્તિવિલોપભિયા બતવિનિગૂહ્ય ઋતં કવચઃ ।

મુનિગૃહિણી વધહેતુકથામિતરપથેન ભણન્તિ મૃષા ॥ ૫૭૯ ॥

ન સુરભિરર્જુનભૂમિપતિર્ભૃગુતિલકસ્ય જહાર સ યામ્ ।

ઇયમમૃતાંશુમનોહામુખી પરશુધરસ્ય જનન્યનઘા ॥ ૫૮૦ ॥

અતિરથમર્જુનભૂમિપતિ સહપૃતનં જમદગ્નિસુતઃ ।

યુધિ સ વિજિત્ય વિશાલયશાઃ પુનરપિ માતરમાહૃતવાન્ ॥ ૫૮૧ ॥

પરગૃહવાસકલકુવશાન્નિજગૃહિણીં જમદગ્નિમુનિઃ ।

બતવિનિહન્તુમના કલયંસ્તનુભવમાદિશદુગ્નમનાઃ ॥ ૫૮૨ ॥

પિતૃવચનાદતિભક્તિમતાપ્યસુરવદાત્મસુતેન હતામ્ ।

મુનિગૃહિણીમનઘેતિવદંસ્તવ વરદેઽવિશદંશ ઇમામ્ ॥ ૫૮૩ ॥

ઇદમવિક્રમ્યમતિપ્રબલં પ્રભવતિ કારણમાર્યનુતે ।

મુનિગૃહિણીમનઘાં ભણિતું શચિ કલયા યદિ મામવિશઃ ॥ ૫૮૪ ॥

બલજનકલ્પિતદુષ્ટકથાશ્રવાણવશાદ્વ્યથિતં હૃદયમ્ ।

અથ ચરિતેઽવગતે વિમલસ્મૃતિવશતો મમ યાતિ મુદમ્ ॥ ૫૮૫ ॥

તવ મહસા વિશતા કૃપયા મમ શચિ સૂક્ષ્મશરીરમિદમ્ ।

નૃપરિપુમાતૃપવિત્રકથા સ્મરણપથં ગમિતા સપદિ ॥ ૫૮૬ ॥

વિદઘતુરાસુરકૃત્યમુભૌ બહુલગુણામપિ યદ્ગૃહિણીમ્ ।

સ મુનિરઘાતયદચ્છકથાં દશરથજશ્ચ મુમોચ વને ॥ ૫૮૭ ॥

અપિ વિનિકૃત્તશિરાઃ શચિ તે વરમહસા વિશતા સપદિ ।

अलभत श्रुवितमम्भ पुनर्भुवनशुभाय मुनेस्तरुणी ॥ ५८८ ॥
 यद्वि शिरसा रङ्गिते वपुषि प्रकटतया विलसन्त्यसवः ।
 यद्वि वृद्धं सडभाति धिया किमिव विचित्रमितश्चरितम् ॥ ५८९ ॥
 परशुधरस्य सवित्रि कला त्वयि पुरुषूतसरोजदृशः ।
 स शिरसि काचिदभूद्भुयिरा विशिरसि भीमतमा भवति ॥ ५९० ॥
 परशुधरोऽर्जुनभूमिपतिं यद्विजयदम्भ तपोऽत्र तव ।
 अभजत कारणातामनघे वरमुनिगेयपवित्रकथे ॥ ५९१ ॥
 भगवति कृत्तशिरो भवती मथितवती नृपतीनशुभान् ।
 प्रथनभुवि प्रगुणं भुजयोः परशुधराय वितीर्यं बलम् ॥ ५९२ ॥
 शुभतमकुण्डलपूर्वसतिः पदनतपातकसंशमनी ।
 दिशतु निःकृत्तशिराः कुशलं मम सुरपार्थवशक्तिकला ॥ ५९३ ॥
 निजसुतरङ्गपतेर्निकटे कृतवसतिर्नतसिद्धिकरी ।
 दलितशिराः प्रतनोतु मम श्रियमभरेश्वरशक्तिकला ॥ ५९४ ॥
 भुवि ततसख्यनगान्तरगे शुभतमयन्द्रगिरौ वरदा ।
 कृतवसतिः कुरुतान्मम शं भृगूकुलरामजन्यजरा ॥ ५९५ ॥
 अवतु विकृत्तशिराः पदयोर्भजकमनिन्द्यविचित्रकथा ।
 दिनकरमण्डलमध्यगृडा सुरधरणीपतिशक्तिकला ॥ ५९६ ॥
 गगनचरार्थितपादुकया पदनतसन्मतिबोधिकया ।
 मम सततं श्रुचिरेणुकया परवद्विदं कुलमम्बिकया ॥ ५९७ ॥
 शमयितुमुग्रतमं दुरितं प्रथयितुमात्मनिगूढबलम् ।
 गमयितुमग्रदृशां स्वकुलं तव चरणाभ्युजमम्भ भजे ॥ ५९८ ॥
 परवशगामशिवेन वृतां भरतधरां परिपातुमिमाम् ।
 पटुमतिवाक्क्रियमातनुताद्गणपतिमल्लभयप्रमदा ॥ ५९९ ॥
 गणपतिदेवमर्मर्द्धोशंशुषो गणपतिनामकविप्रकवेः ।
 सुरपतिश्रुवसम्भीशृणुयाद्दशशतपत्रमुष्णी सुमुष्णीः ॥ ६०० ॥
 ॥ षष्ठं त्रैष्टुभं शतकं समाप्तम् ॥

॥ અથ સપ્તમં જાગતં શતકમ્ ॥

॥ પ્રથમો દ્રુતવિલમ્બિતપાદઃ ॥

સુરમહીરમણસ્ય વિલાસિની જલચરધ્વજજીવિતદાયિની ।

હરતુ બોધદૃગાવરણં તમો હૃદયગં હસિતેન સિતેન મે ॥ ૬૦૧ ॥

નમદમર્ત્યકિરીટકૃતૈઃ કિણૈઃ કમઠપૃષ્ઠનિભે પ્રપદેડહ્નિતા ।

પરિધુનોતુ શચી ભરતક્ષિતેર્વૃજિનજાલમજાલમકમ્પનમ્ ॥ ૬૦૨ ॥

અતિતરાં નતપાલનલોલયા વિબુધનાથમનોહરલીલયા ।

કિરિમુખીમુખશક્ત્યુપજીવ્યયા વિદિતયાદિતયા ગતિમાનહમ્ ॥ ૬૦૩ ॥

ઘનહિરણ્યમદાપહરોચિષા વનરુહાનનયાડવનદક્ષયા ।

ગતિમદિન્દ્રમનોરથનાથયા ભુવનમેવ ન મે કુલમાત્રકમ્ ॥ ૬૦૪ ॥

તનુષુ વામનમૂર્તિધરે વિભૌ તમનુયાય વિરાજતિ વામની ।

શરણવાનનયામ્બિકયા લસત્ કરુણયાડરુણયા પદયોરહમ્ ॥ ૬૦૫ ॥

સકરુણા કુશલં મમ રેણુકાતનુરજા તનુતાદુદિતો યતઃ ।

યુધિ મુનિર્વિદઘૌ પરશું દધજજનપતીનપતીવ્રભુજામદાન્ ॥ ૬૦૬ ॥

સુજનશત્રુરમાથિ ઘનધ્વનિઃ શચિ સરાત્રિચરસ્તવ તેજસા ।

જનનિ રામસહોદરસાયકં પ્રવિશતાડવિશતાદધિકૌજસા ॥ ૬૦૭ ॥

તવ મહઃકલયાબલમામયા જનનિ શુભનિશુભમદચ્છિદા ।

જગદરક્ષયત ગોપકુલેશિતુસ્તનુજયાડનુજયાર્જુનસારથેઃ ॥ ૬૦૮ ॥

ન વિનિરૂપયિતું પ્રબભૂવ યાં કવિજનો વિવિધં કથયન્નપિ ।

મુનિહૃદમ્બુજસૌઘતલેન્દિરા જયતિ સા યતિસાધુજનાવની ॥ ૬૦૯ ॥

ઇમમથિ ત્રિદિવેશ્ચરિ કલ્કિનં રુષમપોહ્ય સવિત્રિ વિલોકિતૈઃ ।

સુરપતેર્દ્રિષતોડઘવતો લસન્ મદનકૈરવકૈરવલોચને ॥ ૬૧૦ ॥

સ્મરદમર્ત્યનૃપાલવિલાસિની પ્રબલપાતકભીતિવિનાશિનીમ્ ।

પ્રવણયાન્તરનન્યધિયા લસદ્વિનયયાનયયામવતીર્મનઃ ॥ ૬૧૧ ॥

ભગવતીગગનસ્થલચારિણી જયતિ સ્ડગરરડ્ગવિહારિણી ।

સુકૃતશત્રુમતિભ્રમકારિણી હરિહયારિહયાદિવિદારિણી ॥ ૬૧૨ ॥

शरणावानलमर्जुनडासया भुवनभूपतिडारिविलासया ।
 द्विवि पुलोमजया धवलायले गिरिजयाऽरिजयावितदेवया ॥ ६१३ ॥
 यरएयोर्धृतया विजयामले वयमशेषजगन्नृपजायया ।
 द्विवि पुलोमजया धवलायले नगजया गजयानविलासया ॥ ६१४ ॥
 अरिवधाय विधाय बुधाधिपं पटुभुजाबलभीषणमाञ्जिषु ।
 न भवती शशि गच्छति दुर्गतः स्वयन कायन कातरधीरिव ॥ ६१५ ॥
 सपदि मानसधैर्यलुतो जगज्जननि वज्रतनोर्ज्वलितार्थिषः ।
 अरिजने प्रथमं तव वीक्षया सुरपतेरपतेजसि वि डमः ॥ ६१६ ॥
 न मननोयितमस्ति परं नृणां विबुधराजवधूपदपद्मतः ।
 जगति दर्शनयोग्यमिडापरं न रमणी रमणीयमुभाञ्जतः ॥ ६१७ ॥
 शरणावानलमस्मि पुरातनप्रमदया मुनिगेययस्त्रिया ।
 स्वबलयालितनाकजगन्नभो वसुधया सुधया सुरराऽदृशाम् ॥ ६१८ ॥
 अयमलं गतिमानतिशान्तया त्रिदिवभूमिपतिप्रियकान्तया ।
 मनसि मौनिजनैरतिभक्तितो निहितया हितया सुकृतात्मनाम् ॥ ६१९ ॥
 विनयतः स्तुतया गमयाम्यलं जनिमतां जनयिन्नि निशास्त्वया ।
 प्रसृतया कुलकुण्डधनञ्जयाद्धृततनूततनूतनवेगया ॥ ६२० ॥
 सकृदभोधसरस्वतिसाधुधी लृटयवेधपदाम्भुजसौष्ठवे ।
 मम शिवं सुमनः पृथिवीपतेः सुवदने वद नेत्रलसदृशे ॥ ६२१ ॥
 दुरवगाडपथे पतितं शिराज्जननि गम्यविलोकनलालसम् ।
 स्वयममर्त्यनृपालमनोरमे सुनयने नयनेयमिमं जनम् ॥ ६२२ ॥
 अवतु नः स्वयमेव पटून् विपद्विमथनाय विधाय बुधेश्वरी ।
 सकलभर्मसुवीतदयैः परैर्विनिहतानिह तापवतः शशी ॥ ६२३ ॥
 सुरधरापतिज्वितनाथया स्वजननक्षितिरक्षाशकर्मणि ।
 पटुतमो जन ओष विधीयतामिह तथा हतया तु समूहया ॥ ६२४ ॥
 गणपतेः शृणुयाद्विमभुज्वलं द्रुतविलम्बितवृत्तगाणं शशी ।
 सलिलराशिसुताभवनीभवद्भुवनपावनपादसरोरुडा ॥ ६२५ ॥
 ॥ द्वितीयो जलोद्धृतगतिपादः ॥

હરિત્સુ પરિતઃ પ્રસાદમધિકં દધાનમમલત્વિષાં પ્રસરણૈઃ ।
 મહેન્દ્રમહિલાવિલાસહસિતં મદન્તરતમો ધુનોતુ વિતતમ્ ॥ ૬૨૬ ॥
 પ્રસૂસ્ત્રિજગતઃ પ્રિયા મઘવતઃ કૃપાકલિતયા કટાક્ષકલયા ।
 નિતાન્તમગતેર્વિકુણ્ઠિતમતેર્ધુનોતુ ભરતક્ષિતેરકુશલમ્ ॥ ૬૨૭ ॥
 પુરા શયિ મતિસ્ત્વમીશિતુરથો નભસ્તનુમિતા પૃથક્મતિમતી ।
 અનન્તરમભૂઃ સરોજનયના તનુઃ સુરપતેર્વિલોચનસુધા ॥ ૬૨૮ ॥
 પરત્ર વિગણા સતોઽસિ ધિષણા નભસ્તનુરિહ પ્રપગ્ચમવસિ ।
 અસિ સ્વરબલા પ્રિયા સુરપતેરિયત્તવ શયિ સ્વરૂપકથનમ્ ॥ ૬૨૯ ॥
 પ્રજાપતિપદે પુરાણપુરુષે સ્મૃતા ત્વમદિતિઃ સુરાસુરનુતે ।
 જનાર્દનપદે રમાસિ પરમે સદાશિવપદે શિવા ત્વમજરે ॥ ૬૩૦ ॥
 ઉષા ઇનપદે સ્વધાઽનલપદે પુરન્દરપદે ત્વમીશ્વરિ શયી ।
 યથા રુચિવિદુઃ પદાનિ કવચશ્ચિતૈશ્ચ ચિતિમાન્યુવામૃજુગિરા ॥ ૬૩૧ ॥
 અમેયમમલં પુરાણપુરુષં તદીયવિભવાભિધાયિભિરિમે ।
 વદન્તિ કવચઃ પદૈર્બહુવિઘ્નૈસ્તથૈવ ભવતીં તતો મતભિદાઃ ॥ ૬૩૨ ॥
 નભશ્ચ પવનઃ સ્વરશ્ચ પરમસ્તટિચ્ચ વિતતા પતિશ્ચ મહસામ્ ।
 સુધાંશુરનલો જલં ચ પૃથિવી સવિત્રિ યુવયોર્વિભૂતિપટલી ॥ ૬૩૩ ॥
 અપારબહુલપ્રમોદલહરી સતઃ કિલચિતિઃ પરત્ર વિતતા ।
 પુનર્વિયદિદં પરીત્ય નિખિલં જગન્તિ દધતી પરા વિજયતે ॥ ૬૩૪ ॥
 ન યદ્યપિ પરાત્પરે નભસિ તે સરોજનયના વપુઃ પૃથગજે ।
 તથાપિ નમતાં મતીરનુસરન્ત્યમેયવિભવે દધાસિ ચ તનુઃ ॥ ૬૩૫ ॥
 સહ ત્રિભુવનપ્રપાલનકૃતા સમસ્તમરુતાં ગણસ્ય વિભુના ।
 સદા શશિમુખી શરીરભૃદજા જગત્યદુરિતે શયી વિજયતે ॥ ૬૩૬ ॥
 કુલં બહુભિદં બલં ન ભુજયોઃ કથં નુ વિપદસ્તરેમ ભરતાઃ ।
 સમર્થમધુના વિપદ્વિધુતયે તવામ્બ ચરણં વ્રજામિ શરણમ્ ॥ ૬૩૭ ॥
 સમસ્તમપિ ચ સ્વદેશવિદુષાં વિધાનપટલં બભૂવ વિકુલમ્ ।
 અભાગ્યદમનક્ષમં તદધુના તવામ્બ ચરણં વ્રજામિ શરણમ્ ॥ ૬૩૮ ॥
 નિજો મમ જનો નિતાન્તમગતિર્ન કુક્ષિભરણેઽપ્યયં પ્રભવતિ ।
 મહેશ્વરિ કૃપામરન્દમધુના તવામ્બ ચરણં વ્રજામિ શરણમ્ ॥ ૬૩૯ ॥

अदृष्टकनकं कुलं मम चिरान्निरायुधमिदं निराशमभितः ।
 स्वभावात् षव प्रबद्धमभवत्तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४० ॥
 अवीर्यरितं विपालककथं निरार्षविभवं चिरान्मम कुलम् ।
 षदं मम मनो निङ्गन्तति मुहुस्तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४१ ॥
 चिरात्स्मृतिपथादपि व्युत्तमजे तपोबलभवं तमार्षविभवम् ।
 स्वदेशमधुना पुनर्गमयितुं तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४२ ॥
 उतं य विडतं धृतं य विधुतं रुदन्तमभितो विशिष्टकरुणे ।
 षमं स्वविषयं शिवं गमयितुं तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४३ ॥
 क्षयाय सुकृतद्विषां विडरतां शिवाय य सतां प्रपञ्चसुलुदाम् ।
 निजस्य मनसो बलाय य परे तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४४ ॥
 जयत्सु सुकृतं द्विषत्सु परितः सतामपि कुले बलेन रडिते ।
 भलप्रिययुगे कलौ परिणते तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४५ ॥
 अभाति सुकृते निगूढविभवे विभाति दुरिते कलानि दिशति ।
 विधानविकले मनस्यभयदे तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४६ ॥
 पटौ प्रतिभटे गदे प्रतिभये नतावनविधावतीव निपुणाम् ।
 सुपर्वभुवनक्षितीशदयिते तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४७ ॥
 अमर्त्यपटवीकिरीटमणिभाभुजङ्गकिरणां नितान्तमरुणाम् ।
 विपत्तिदमनं तमः प्रशमनं तवाम्भ यरणां व्रजामि शरणां ॥ ६४८ ॥
 विनष्टविभवामिमां पुनरपि श्रियाविलसितां विधातुमजरे ।
 स्वजन्मपृथिवीं स्वरीशदयिते दिशेर्गणपतेः कराय पटुताम् ॥ ६४९ ॥
 सुपर्ववसुधाधिनाथसुदृशो जलोद्धतगतिस्तवोऽयमनघः ।
 कृतिर्गणपतेः करोतु विधुतिं भयस्य भरतक्षमातलजुषाम् ॥ ६५० ॥
 ॥ तृतीयः प्रमिताक्षरपादः ॥
 उदितं मडेन्द्रमडिलावदने प्रसृतं करैर्दिशि दिशि प्रगुणैः ।
 अडितं तमः प्रशमयधमिनां उडितं करोतु मम भूरि शिवम् ॥ ६५१ ॥
 भरतक्षितेस्तिमिरमाशु उरत्वरियातुरीकृतविमोडमतेः ।
 रविलक्षतोऽप्यधिकभंशुमती पविपाणिश्चित्तदयिता वनिता ॥ ६५२ ॥

શશિલક્ષ્મીતલકટાક્ષસુધા તરુણાર્કકોટિરુચિપાદયુગા ।
 હૃદિ મે વિભાતુ મુનિગેયગુણા વિબુધેન્દ્રચિત્તરમણી તરુણી ॥ ૬૫૩ ॥
 કમનીયદીપ્તસુકુમારતનુર્મનીયપાવનપદામ્બુરુહા ।
 વિદધાતુ મે શિવમસદ્ધિમુખી વિબુધેન્દ્રજીવિતસખી સુમુખી ॥ ૬૫૪ ॥
 અનુમાનમૂઢપિતૃવાક્યવશાત્તનયેન દેવિ વિનિકૃત્તશિરાઃ ।
 તવ રેણુકા વિલસિતા કલયા ગણનીયશક્તિરભવદ્દશસુ ॥ ૬૫૫ ॥
 સકલામયપ્રશમનં દુરિતક્ષયકારિકાક્ષિતકરં ચ ભવેત્ ।
 સુરસુન્દરી જનસમર્થતયોર્હૃદિ રેણુકાચરણયોઃ કરણમ્ ॥ ૬૫૬ ॥
 વિનિહન્તિ પાપપટલં સ્મરણાદ્ધિધુનોતિ રોગનિવહં ભજનાત્ ।
 વિદધાતિ વાઞ્છિતતકુલં સ્તવનામ્નુજસ્ય રામજનની ચરણમ્ ॥ ૬૫૭ ॥
 શરણં વ્રજામિ નવરવ્યરુણં ચરણં તવામ્બ નૃપજાતિરિપોઃ ।
 ભરતક્ષિતેરવનતઃ પ્રથમં મરણં મમેહ ન ભવત્વધમમ્ ॥ ૬૫૮ ॥
 સ્મરણં ચિરાદવિરતં વિદધચ્ચરણસ્ય તે તરુણાભાનુરુચઃ ।
 અયમસ્તુ રામજનચિત્રિપટુઃ સુરકાર્યમાર્થવિનુતે ચરિતુમ્ ॥ ૬૫૯ ॥
 અવ ભારતક્ષિતિમમોઘદયે કરણં ભવત્વિહ તવૈષ જનઃ ।
 નિજયોઃ સવિત્રિ ચરણામ્બુજયોર્ન વિહાતુમર્હસિ ચિરાદ્ભજકમ્ ॥ ૬૬૦ ॥
 અવિશસ્ત્વમિન્દ્રદયિતે કિલતામપિ યજ્ઞસેનતનયાં કલયા ।
 અનઘપ્રતાસુ કવયઃ પ્રથમાં પ્રવદન્તિ યાં બહુલવન્ધગુણામ્ ॥ ૬૬૧ ॥
 ભુવિ ભારતં પઠતિ યઃ સુકૃતી કલુષં ધુનોતિ સકલં કિલ સઃ ।
 ઇયમમ્બ શક્તિકુલરાજ્ઞિ તવ દ્રુપદસ્ય નન્દિનિ કથામહિમા ॥ ૬૬૨ ॥
 અભિમન્યુમાતરમનલ્પગુણામતિલઙ્ઘ્ય ચૈક્ષત હરિર્ભવતીમ્ ।
 અતિસૌહૃદેન યદિહાર્યનુતે તવ હેતુરીડ્યતમશક્તિકલા ॥ ૬૬૩ ॥
 ગૃહકાર્યતન્ત્રચતુરા ગૃહીણી સકલીન્દ્રિયામૃતઝરી રમણી ।
 વરનીતિમાર્ગકથને સચિવોડપ્યભવસ્ત્વમમ્બ કુરુ વંશભૃતામ્ ॥ ૬૬૪ ॥
 ન યુધિષ્ઠિરસ્ય વરઘોરતપો ન ધનઞ્જયસ્ય પટુ બાહુબલમ્ ।
 અરિસક્લ્યં કૃતવતી બહુલં તવ વૈણિકાડપચરિતા કૃણિની ॥ ૬૬૫ ॥
 અસિતાપિ કાન્તિવસતિર્મહતી વનિતાજનસ્ય ચ વિમોહકરી ।

कुशलं ममाभ्रपतिशक्तिकला द्रुपदक्षितीन्द्रदुहिता दृशतु ॥ ६६६ ॥

शिरसा समस्तजनपापभरं वलतो भवाय भुवि यामवृणोत् ।
अमराधिपः पतितपावनि तां भुवि कन्यकां तव विवेश कला ॥ ६६७ ॥

कलया तवातिबलया कलिता पुरुषस्य योगमभिलाम्भ विना ।
अभिलेश्वरप्रखिततेज इयं सुतजन्मने डिल दधावनघा ॥ ६६८ ॥

सुररक्षकस्य मदयित्रि दृशां नररक्षकस्य जनयित्रि परे ।
कुलरक्षायै कृतबुद्धिमिमं कुरु दक्षमद्भुतपवित्रकथे ॥ ६६९ ॥

मुमुक्षुः कुले मम सुपर्वपतेस्तव याभिधेयमिड मन्दधियः ।
अपराधमेतमतिघोरतरं जननि क्षमस्व मम वीक्ष्य भुभम् ॥ ६७० ॥

इड शारदेति यतिभिर्विनुता प्रथिता सुरेश्वरमनोदयिता ।
भुवि भाति कीर्तिवपुषा शशि या सुकथापि सा तव सवित्रि कला ॥ ६७१ ॥

अरुणायलेश्वरदरीवसतेस्तपतो मुनेर्गणपतेः कुशलम् ।
विधावतारविलसञ्चरिता वितनोतु सा विबुधराङ्गनिता ॥ ६७२ ॥

अरुणायलस्य वरकन्दरया प्रतिघोषितं कलुषदारि यशः ।
विबुधाधिनाथरमणी शृणुयाद्गणनाथगीतमतिथारुनिजम् ॥ ६७३ ॥

भरतक्षितेः शुभविधायिषु सा विबुधक्षितीशदयिता दयया ।
धनशक्तिबन्धुबलहीनमपि प्रथमं करोतु गणनाथमुनिम् ॥ ६७४ ॥

मुदितामिमा विदधतु प्रमदां त्रिदिवधिपस्य निपुणश्रवणाम् ।
अमितप्रकाशगुणशक्तिमञ्जं प्रमिताक्षराः सुकविभूमिपतेः ॥ ६७५ ॥

॥ यतुर्थस्तामरसापादः ॥

दृशतु शिवं मम यन्द्रवलक्षस्तिमिरसमूढनिवारणदक्षः ।
कृतगतिरोधकपातकनाशः सुरधरणीशवधूस्मितलेशः ॥ ६७६ ॥

अविदितमार्गतयातिविषण्णां गतिमपडाय चिराय निषण्णाम् ।
भरतधरामनिमेषधरत्री पतिगृहिणी परिपातु सवित्री ॥ ६७७ ॥

भुवनमिदं भवतः डिल पूर्वं यदमलरूपमनाङ्गितिसर्वम् ।
प्रकृतिरियं कुरुताददरिद्रामतिमतिशाततरां मम भद्रा ॥ ६७८ ॥

सृजति जगन्ति विभौ परमे या सुबहुलशक्तिरराजत माया ।

પ્રદિશતુ સા મમ કચ્ચન યોગ ઝટિતિ નિરાકૃતમાનસરોગમ્ ॥ ૬૭૯ ॥

પ્રતિવિષયં વિકૃતીતર સત્તા વિલસતિ યા મતિમદ્ભિરુપાતા ।

ઇયમનઘા પરિપાલિતજાતિ વિતરતુ મે વિવિધાં ચ વિભૂતિમ્ ॥ ૬૮૦ ॥

પ્રતિવિષયગ્રહણં પરિપૂતામતિરખિલસ્ય જનસ્ય ચ માતા ।

મમ વિદઘાતુ શુભં શુભનામા ત્રિદિવનિવાસિનરેશ્વરરામા ॥ ૬૮૧ ॥

ગગનતનુર્જગતો વિપુલસ્ય પ્રભુપદમગ્રચ્ચિતા સકલસ્ય ।

પ્રતિજનદેહમજા પ્રવહન્તી મમ હૃદિ નન્દતુ સા વિહરન્તી ॥ ૬૮૨ ॥

પટ્ટકુલકુણ્ડધનગ્જયકીલા સમુદિતહર્દવિભાકરલીલા ।

દુતશિર ઇન્દુકલામૃતધારા જનમવતાન્નિજભક્તમુદારા ॥ ૬૮૩ ॥

વિષયસમાકૃતિરત્ર પુરસ્તાદ્ધિમલતમા કિલ તત્ર પરસ્તાત્ ।

ભુવનમયી ભુવનાચ્ચ વિભક્તામતિરનઘાડવતુ મામતિશક્તા ॥ ૬૮૪ ॥

વિષયપરિગ્રહણેષ્વતિસક્તા વિષયવિભૂતિષુ કાપિ વિવિક્તા ।

અખિલપતેર્મયિ દીવ્યતુ શક્તિર્વિમલતમા વિધુતેતરશક્તિઃ ॥ ૬૮૫ ॥

દૃશિ દૃશિ ભાતિ યદીયમપાપં દિશિ દિશિ ગન્તુ ચ વેતુ ચ રૂપમ્ ।

ભવતુ શિવાય મમેયમનિન્દ્યા ભુવનપતેર્ગૃહિણી મુનિવન્દ્યા ॥ ૬૮૬ ॥

જડકુલકુણ્ડડરીષુ શયાના બુધકુલવક્ત્રિષુ ભૂરિવિભાના ।

હરિહયશક્તિરમેયચરિત્ર મમ કુશલં વિદઘાતુ પવિત્ર ॥ ૬૮૭ ॥

દહરગતાખિલમાકલયન્તી દ્વિદલગતા સકલં વિનયન્તી ।

દશશતપત્રગતા મદયન્તી ભવતુ મયીન્દ્રવધૂર્વિલસન્તી ॥ ૬૮૮ ॥

ગૃહયુગલીશ્રિય આશ્રિતગમ્યા પદકમલદ્વિતયી બહુરમ્યા ।

મમ હૃદિ ભાત્વવિકુણ્ઠિતયાના હરિસુદૃશસ્તરુણારુણાભાના ॥ ૬૮૯ ॥

ઉપરિ તતા કુલકુણ્ડનિશાન્તાજ્જવલિતધનગ્જયદીધિતિકાન્તાત્ ।

હરિહયશક્તિરિયં મમ પુષ્ટા દ્રવયતુ મસ્તકચન્દ્રમદુષ્ટા ॥ ૬૯૦ ॥

નભસિ વિરાજતિ યા પરશક્તિર્મમ હૃદિ રાજતિ યા વરશક્તિઃ ।

ઉભયમિદં મિલિતં બહુવીર્યં ભવતુ સુખં મમ સાધિતકાર્યમ્ ॥ ૬૯૧ ॥

ત્રિભુવનભૂમિપતેઃ પ્રિયયોષા ત્રિમલહરી સુરવિષ્ટપભૂષા ।

મમ વિતનોતુ મનોરથપોષં દુરિતવિપત્તિતતેરપિ શોષમ્ ॥ ૬૯૨ ॥

પવનજગત્પ્રભુપાવનમૂર્તિર્જલધરચાલનવિશ્રુતકીર્તિઃ ।
 મમ કુશલાય ભવત્વરિભીમા જનનવતાં જનની બહુધામા ॥ ૬૯૩ ॥
 મમ સુરરાજવધૂકલયોગ્રા ખલજનધૂનનશક્તનખાગ્રા ।
 દમયતુ કૃત્તશિરાઃ કલુષાણિ પ્રકટબલા હૃદયસ્ય વિષાણિ ॥ ૬૯૪ ॥
 કુલિશિવધૂકલયા પરિપુષ્ટા બુધનુતસન્નુણજાલવિશિષ્ટા ।
 મમ પરિતો વિલસદ્ધિભવાનિ દ્રુપદસુતા વિદધાતુ શિવાનિ ॥ ૬૯૫ ॥
 સુરજનરાડ્ઢયિતાંશવિદીમે પદકમલાશ્રિતસાધુજનામે ।
 દુરિતવશાદભિતો ગતભાસં મનુજકુમારજનન્યવદાસમ્ ॥ ૬૯૬ ॥
 અમરનરેશ્વરમન્દિરનેત્રી સુમશરજીવનસુન્દરગાત્રી ।
 ભવતુ શચી વિતતસ્વયશસ્સુ પ્રતિકૃલિતા ગણનાથવયસ્સુ ॥ ૬૯૭ ॥
 વિકસતુ મે હૃદયં જલજાતં વિલસતુ તત્ર શચીસ્તુતિગીતમ્ ।
 સ્ફુરતુ સમસ્તમિહેપ્સિતવસ્તુ પ્રથિતતમં મમ પાટવમસ્તુ ॥ ૬૯૮ ॥
 કુરુ કરુણારસિક્તનિરીક્ષે વચનપથાતિગસન્નુણલક્ષે ।
 શચિ નરસિંહજમાહિતગીતં ભરતધરામવિતું પટુમેતમ્ ॥ ૬૯૯ ॥
 સુલલિતતામરસૈઃ પ્રસમાસં વરનુતિબન્ધમિમં શ્રવણામમ્ ।
 જનનિ નિશમ્ય સુસિદ્ધમશેષં હરિલલને મમ કુર્વાભિલાષમ્ ॥ ૭૦૦ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રીભગવન્મહર્ષિરમણાન્તેવાસિનો વાસિષ્ઠસ્ય નરસિંહસૂનોઃ
 ગણપતેઃ કૃતૌ ઇન્દ્રાણીસપ્તશતી સમાપ્તા ॥

The Collected Works of Vasishtha Kavyakantha Ganapati Muni Vol 02-14

Proofread by DPD

indrANIsaptashatI

pdf was typeset on April 5, 2025

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

